ΒΚ
Θ6
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
026000339571
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Δ Εισ. 130909

Η ΘΕΙΑ, ΚΑΙ ΙΕΡΑ
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΠΥΡΙΔΩΝΟ
ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΤΡΙΜΥΘΟΥΝΤΟΣ
ΤΟΥ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ,
ΑΤΡΟΣ, ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΤΟΥ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

ι μετατυπωθεῖσα μετὰ τῆς προσθήκης τῶν Ε
κωμίων τῶν ψαλλομένων ἐν ταῖς Ἀγρυ-
πνίαις τῆς αὐτοῦ Πανηγύρεως.

ν τέλει προσετέθη καὶ ἡ Ἀκολουθία τοῦ γεγονότος ὑπερφ
αύματος ἐν Κερκύρᾳ κατὰ τῶν Ἀγαρηνῶν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ
Θαυματουργοῦ Προστάτου καὶ ἀντιλήπτορος.

αωζ'. ΕΝ ΒΕΝΕΤΙΑ 1807.

Ἐν τῇ Τυπογραφίᾳ Νικολάου Γλυκέος
Τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων.

CON REGIA APPROVAZIONE.

ΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΔΕΚΕΜΒΡΙΩ, ιβ΄.

ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ

ΤΟΥ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ.

Ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ ἱστῶμεν στίχ. δ΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, πλ. δ΄.

Ὢ τοῦ Παραδόξου Θαύματος.

Πάτερ ΣΠΥΡΙΔΩΝ μακάριε, Θαυμάτων πέλαγος ὢν, καὶ πηγὴ ἀνεξάντλητος, νόσῳ κατεχόμενον, καὶ θανάτῳ Κωνστάντιον, τὸν Βασιλέα τούτων ἀπήλλαξας· καὶ μυθεσίαις αὐτὸν κατέπεισας, παρατηρεῖν ἀεὶ, Ἱερεῦσιν ἅπασιν ὡς τῷ Θεῷ, πάντοτε λατρεύουσι, καλῶς προσφέρεσθαι.

Πάτερ ΣΠΥΡΙΔΩΝ θαυμάσιε, ταῖς ἀρεταῖς γεγονὼς, ὑψηλὸς καὶ περίβλεπτος, Ἱεράρχης ἄκακος, ἐχρημάτισας Ὅσιε, καλῶς ποιμάνας Χριστοῦ τὸ ποίμνιον καὶ πάντα λύκον πόῤῥω ἀπήλλασας, καὶ κα-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

θωδήγησας, πρὸς τὴν ἐπουράνιον μάνδραν πιστοὺς, τούτοις προηγούμενος Ποιμὴν ὡς ἄριστος.

Πάτερ ΣΠΥΡΙΔΩΝ πανόλβιε, τὸν ἐν Τριάδι Θεὸν, προσκυνῶν καὶ σεβόμενος, τὴν Ἀρείου ἄθεον, σὺ καθεῖλες διαίρεσιν· καὶ τὸν ἀχρόνως Πατρὸς ἐκλάμψαντα, καὶ ἐκ μὴ ὄντως τὸν Κόσμον ἅπαντα, δημιουργήσαντα, Λόγον ἀνεκήρυξας ἶσον Πατρὶ, τούτου τε τὴν δύναμιν τὴν ἐνυπόστατον. Δόξα, ἦχος, ά.

Ὅσιε Πάτερ μακάριε, ΣΠΥΡΙΔΩΝ σοφὲ, τὴν νεκρὰν, ὥσπερ ζῶσαν, ἐπηρώτας δι' ἀγάπην Θεοῦ. Ὄφιν δὲ μετέβαλες εἰς χρυσὸν, ὁ πενίαν ἀσκῶν. ῥύσιν δὲ ἐπέσχες Ποταμοῦ, συμπαθήσας λαῷ. Βασιλεῖ δὲ παρέστης Ἰατὴρ τῇ προνοίᾳ Θεοῦ. νεκροὺς δὲ πάλιν ἤγειρας, ὡς αὐτοῦ Μαθητής· τὴν πίστιν δὲ ἐστερέωσας, ἀνὰ μέσον Πατέρων πολλῶν. πάντα οὖν ἰσχύων ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί σε Χριστῷ. αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν, Προεόρτιον, ἦχος, ά.

Προεορτάσωμεν λαοὶ Χριστοῦ τὰ Γενέθλια. καὶ τὸν νοῦν ἐπάραντες ἐπὶ τὴν Βηθλεὲμ, ἀναχθῶμεν τῇ διανοίᾳ, καὶ κατίδωμεν τὸ ἐν σπηλαίῳ μέγα Μυστήριον· ἠνοίκται γὰρ ἡ Ἐδὲμ, Θεοῦ προερχομένου ἐκ Παρθένου ἁγνῆς, τέλειος ὑπάρχων ὁ αὐτὸς ἐν Θεότητι καὶ ἀνθρωπότητι. διὸ κράξωμεν· Ἅγιος ὁ Θεὸς, ὁ Πατὴρ ὁ ἄναρχος. Ἅγιος ἰσχυρὸς, ὁ Υἱὸς ὁ σαρκωθείς. Ἅγιος ἀθάνατος, τὸ παράκλητον Πνεῦμα, Τριὰς Ἁγία δόξα σοι

Εἰς τὸν στίχ. ἦχος, β'. Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Χαίροις Ἱεραρχῶν, τὸ κλέος Θεοφόρε, Πατὴρ ἡμῶν ΣΠΥΡΙΔΩΝ, τῆς Οἰκουμένης πρέσβυς, πρὸς τὸν Θεὸν θερμότατος.

Ὕμνοις σου τὴν σεπτὴν, καὶ φωτοφόρον μνήμην, τελοῦντες ἐπαξίως, δοξάζομεν ἀπαύστως, Χριστὸν τὸν σε δοξάσαντα.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Σὺ Πάτερ τὸ κρεῖττον, τῆς Θεαρχίας κρά- καὶ ὁσιωνη αὐ-
τῆς Συνόδου, κηρύξας τὸν ληρώδη, Φιλ. ἑαυτοῦ ἀλί-
χυνας. Δόξα, ἦχος, πλ. ὕδρος δικαίου οὐκ

Ε'Ργως μὲν τῇ πολιτείᾳ σου, Θεο τῶν ἀσεβῶν ὤλυται
κρύφια, τὴν δὲ ψυχὴν σου τὸ δὲ παραδίδοται ἀσε-
ἀπεργασάμενος σκήνωμα, ἀγγέλοις πολίταις, αἴσθησις
καὶ μνῦ ἀστράπτεις ἐμφορούμενοις δικαίων κατώρθωται
τὸ τίμιον καὶ θεοφόρητον Σιὼν ἀγαλλίαμα. ἐν ἀλο-
ἔχοντες, καὶ πηγὴν ὄντως μ πόλις· στόματι δὲ ἀσεβῶν
συνερχόμενοι, Ἱεράρχα εἴξει πολίτας ἐνδεὴς φρενῶν.
μοι ψυχῆς καὶ σώματος ίαν ἄγει.
ποιεῖς μέμεις τὰ πολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Καὶ φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔ

Η Ηθλεεὲμ ἔτος γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὔτε ἀ
λαιον δεχμέτρηται. πολιὰ δέ ἐστι φρόνησις ἀνθρώ
δραμε· καὶ Θεοία γήρως βίος ἀκηλίδωτος. εὐάρεστος Θεῷ
μορφωθεὶς ἠγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἁμαρτωλῶν, με
διὸ Ἀδὰν ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ
εὐδοκία ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. βασκανία γὰρ φαυλότη
μαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλ
ει νοῦν ἄκακον. τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ ἐπλήρωσε
χρόνους μακρούς. ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. διὰ
τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας· οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ
μὴ νοήσαντες, μὴ δὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον.
ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν
τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιτὴν, ἦχος, ά.

Π Νευματικὴ πανήγυρις σήμερον ἀδελφοὶ, σκιρτά-
τω ἡ φύσις, χορευέτω ἡ ἀνθρωπότης. συνεκάλε-
σε γὰρ ἡμᾶς ὁ θαυμάσιος ΣΠΥΡΙΔΩΝ, τὸ θειότατον
κειμήλιον τῶν Ἀρχιερέων· ὁ ποταμὸς τῶν θαυμάτων ὁ
πλημ-

πλημμυρέστατος· τὸ κατοικητήριον τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· ἡ ἀκένωτος τῶν ἰαμάτων καὶ ξένη θάλασσα· ὁ στερρότατος τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἀκράδαντος πύργος· ἡ ὄντως κρηπὶς Ὁσίων, καὶ Φωστὴρ Οἰκουμένης ὁ πολύφωτος. αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεὸς, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ὁ αὐτός.

Ὢ θαύματος φρικτοῦ, ἡ νεκρὰ πυθομένη, φωνὴν ζῶσαν σοι δέδωκεν. ὁ ῥοῦς δὲ τοῦ ποταμοῦ ἀνεστάλη, διὰ λόγου σου προστακτικοῦ. ἡ τοῦ Ἄνακτος νόσος ἀρχῆς σου φυγαδεύεται. ὁ ὄφις εἰς εἶδος χρυσοῦ ἀντιμετηλλάττετο· νεκροὶ ἐξηγέρθησαν. ἐνεργεῖ γὰρ ἐν σοὶ ὁ τῶν ἁπάντων Ἱεράρχης Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ΣΠΥΡΙΔΩΝ Ἱεράρχα σοφὲ, ὁ τῆς Τριάδος τὸ δόγμα ἀνακηρύξας τρανῶς. Ὁ αὐτός.

Τίς μὴ θαυμάσῃ τῶν σῶν θαυμάτων, Ἱεράρχα ΣΠΥΡΙΔΩΝ, τὸ ἀκένωτον πέλαγος; ὄμβρον γὰρ ἐξ Οὐρανοῦ προσευχῇ σου κατήγαγες, καὶ τὰς αὐχμώσας ἀρούρας ἐμέθυσας, καὶ λιμὸν διέλυσας. ὢ τοῦ θαύματος· νεκρὰν ἐξανέστησας ζωοποιῷ σου προσφθέγματι. ὄφιν εἰς χρυσὸν μετέβαλες. ἐξαίσια καὶ ἄπειρα ὄντως ὑπάρχει σου τὰ θαυμάσια. οὕτως οἶδε δοξάζειν Θεὸς τοὺς αὐτὸν δοξάζοντας. ἡμεῖς δὲ περικυκλοῦντες τὴν τιμίαν σου Σορὸν, καὶ κατασπαζόμενοι ταύτην ἀναξίοις χείλεσι, ῥῶσιν ψυχῶν τε καὶ σωμάτων λαμβάνομεν. μεγαλύνοντες τὸν σὲ δοξάσαντα Κύριον, ὃν παῤῥησίᾳ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ὁ αὐτός.

Ὅσιε Πάτερ, Ἱεράρχα ἀοίδιμε, Ἀποστολικῆς διδασκαλίας, γενόμενος ἔμπλεως. καὶ τοῦ θείου Πνεύματος καταγώγιον, δι᾽ ἐναρέτου πολιτείας ἀναδειχθεὶς, τῆς Ἐκκλησίας τοὺς λύκους, διὰ δογμάτων ἀπήλασας. καὶ τὴν ὀρθόδοξον Πίστιν σαφῶς τρανώσας, στύλος ἀνα-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

δείκνυσαι, καὶ εὐσεβείας πρόμαχος. ἀλλ' ὦ Πατέρων ἐγκαλλώπισμα, καὶ Διδασκάλων συνόμιλε, τῷ Σωτῆρι πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ὁ αὐτός.

Πανηγυρεις φαιδρὰ, Ἱερὰ πανδαισία· δεῦτε πιστοὶ μεθέξωμεν. ΣΠΥΡΙΔΩΝ γὰρ ἡμᾶς συγκαλεῖται, ἑστιάτωρ ὢν πνευματικὸς, οὗ ἡ τράπεζα θεία, ἡδέα τὰ θαύματα. αὐτοῦ μιμησώμεθα τὸ πρᾶον, τὸ ἄκακον, τὸ ἁπλοῦν, τὸ φιλάνθρωπον, τὸ περὶ πάντα σῶφρον· ἐφ' οἷς ἐν Ἀρχιερεῦσιν, ὡς φῶς ἐξέλαμψε. Ὁ αὐτός.

Τῷ θείῳ φωτὶ καταυγασθεὶς τὴν καρδίαν, καὶ νοῦν ἐλλαμφθεὶς, τοῖς ἐπὶ γῆς ὡς Ἄγγελος ΣΠΥΡΙΔΩΝ πᾶσιν ἀνεδείχθης. πρᾶός τε καὶ ἀκέραιος, ὅλος κατηγλαϊσμένος τῇ χάριτι τοῦ Χριστοῦ. ὅθεν πιστοῖς ἀΰλως χορηγεῖς, σωμάτων ἱερὰν τρυφὴν, καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ὁ αὐτός.

Ὡς συμπαθὴς καὶ πρᾶος ἐφάνης ἐν τῷ Κόσμῳ, καὶ Χριστοῦ δοῦλος γνήσιος· καὶ θαυμάτων χάριν ἀφθόνως παρέχεις, ἐν τῇ σεπτῇ καὶ φαιδρᾷ κοιμήσει σοι Πάτερ. δόξα τῶν Ἀρχιερέων ΣΠΥΡΙΔΩΝ Ἱερουργὲ, στίφη δαιμόνων ἀφανίζων, καὶ νόσους ἀπελαύνων πάντοτε, πανοίδιμε Ἱεράρχα, θεσπέσιε σημειοφόρε, Φωστὴρ τῶν πιστῶν διαυγέστατε, Ἐκκλησίας τὸ στήριγμα φωτὸς δοχεῖον καὶ παράκλησις τῶν πιστῶν.

Ὁ αὐτός.

Ἀρετῶν εἰς μέγιστον καὶ αἰθέριον ὕψος, ἀναβὰς Θεοφόρε, τὴν σύμπασαν φωτίζεις ταῖς τῶν θαυμάτων ἀστραπαῖς. ἀπαθείας λάμπων χαρίσμασιν, καὶ ἁπλότητος αἴγλῃ, ΣΠΥΡΙΔΩΝ Ἱερέ. διὸ πάντες πιστοὶ καὶ πόθῳ συνελθόντες, καὶ κατασπαζόμενοι τὸ πάνσεπτόν σου Σκῆνος, προσφωνοῦμέν σοι ταῦτα· χαῖρε στύλε

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

λε Οὐράνιε, τῶν θλιβομένων παραμυθία· χαῖρε στήλη τῶν ἀρετῶν. χαῖρε ἀδιάσειστε πύργε δογμάτων τῆς Πίστεως, ἐν σοὶ ἅπαν χάρισμα τοῦ Πνεύματος πεφανέρωται, Ἱεράρχα πιστῶν ὁ προστάτης, καὶ τῶν ἐν νόσοις ἑτοιμότατος θεραπευτής. χαῖρε τῆς ἐπουρανίου Ἱεραρχίας κανών. Δόξα, ἦχος, πλ. β΄.

Ὅσιε Πάτερ, σὺ ἐν ἀρεταῖς διαλάμψας τῷ Χριστῷ εὐηρέστησας, πρότερον μὲν κατὰ τῶν παθῶν ἀνδρισάμενος, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα ἡγίασας. ὕστερον δὲ τῆς Ἐκκλησίας ταραττομένης ὑπὸ τοῦ Χριστομάχου Ἀρείου, τὴν Σύνοδον συνηγόρησας· τὰς αἱρέσεις ἐκείνου, καὶ τὸν αὐτοῦ ὁμόφρονα ληρώδη Φιλόσοφον, γενναίως κατέβαλες. ὑποδείξας δὲ καὶ τὸ Τρισήλιον τῆς Θεαρχίας Κράτος, ἄλλος Ἥλιος ὤφθης ἐν μέσῳ τῆς ἱερᾶς ἐκείνης Συνάξεως. διὸ συνελθόντες, Ἁγιώτατε Πάτερ ΣΠΥΡΙΔΩΝ Σοφέ, πόθῳ τὴν θείαν περικυκλοῦμέν σου Λάρνακα. καὶ τὸ Ἱερὸν καὶ ἅγιον Σῶμά σου περιχαρῶς ἀσπαζόμενοι, ῥῶσιν ψυχῶν τε καὶ σωμάτων λαμβάνομεν. μεγαλύνοντες τὸν σὲ δοξάσαντα Κύριον, ὃν παρρησίᾳ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Σπήλαιον εὐτρεπίζου, ἡ Ἀμνὰς γὰρ ἥκει Ἔμβρυον φέρουσα Χριστόν. Φάτνη δὲ ὑποδέχου τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα, τῆς ἀλόγου πράξεως ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς. Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, μαρτυρεῖτε θαῦμα τὸ φρικτόν. καὶ Μάγοι ἐκ Περσίδος, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν τῷ Βασιλεῖ προσάξατε, ὅτι ὤφθη Κύριος ἐκ Παρθένου Μητρός· ὅνπερ καὶ κύψασα δουλικῶς ἡ Μήτηρ προσεκύνησε, καὶ προσεφθέγξατο τῷ ἐν ἀγκάλαις αὐτῆς· πῶς ἐνεσπάρης μοι; ἢ πῶς μοι ἐνεφύης, ὁ Λυτρωτής μου καὶ Θεός;

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Εἰς τὸν π. ἦχος, πλ. α. Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις Ἀρχιερέων κανών, τῆς Ἐκκλησίας ἀδιάσειστον ἔρεισμα. τὸ κλέος τῶν ὀρθοδόξων. ἡ τῶν θαυμάτων πηγή· ἰαμάτων ῥεῖθρον μὴ κενούμενον. Φωστὴρ ὁ πολύφωτος. τὸ τοῦ Πνεύματος ὄργανον· ὁ νοῦς ὁ Θεῖος, ὁ πραῢς καὶ ἀκέραιος, ὁ ἁπλότητι ἀληθεῖ καλλωπιζόμενος. Ἄνθρωπε ἐπουράνιε, ἐπίγειε Ἄγγελε, τοῦ ἀμπελῶνος ἐργάτα. ὁ τοῦ Χριστοῦ δοῦλος γνήσιος· αὐτὸν ἐκδυσώπει, παρασχεῖν τοῖς σὲ τιμῶσι τὸ μέγα ἔλεος. π. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου.

Πρᾶος καὶ κληρονόμος τῆς γῆς, σὺ τῶν πραέων ἀληθῶς ἀναδέδειξαι, ΣΠΥΡΙΔΩΝ Πατέρων δόξα, ὁ ταῖς μωραῖς τῶν σοφῶν, καὶ ἁπλῶν σου λόγων Θείᾳ χάριτι, ἐχθρὸν τὸν παμπόνηρον, καὶ παράφρονα Ἄρειον, καταπατήσας, καὶ τὸ δόγμα τὸ ἔνθεον, καὶ σωτήριον, ἐνυψώσας τῷ Πνεύματι. πάντας τοὺς ὀρθοδόξους τε, φωτίσας λαμπρότητι, ἕνα δοξάζειν τὸν Λόγον, ὡς ἀληθῶς ὁμοούσιον, Πατρὶ προανάρχῳ, παρεχόμενον τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

π. Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται.

Πάθη ἀπονεκρώσας σαρκός, νεκροὺς ἐν χάριτι Θεοῦ ἐξαναστήσας. καὶ ὄφιν χρυσοῦν εἰργάσω. καὶ ποταμοῦ τὰς ὁρμάς, προσευχῇ σου Πάτερ ἐχαλίνωσας. νυκτὸς Βασιλεῖ τε, ἐπιφανεὶς κινδυνεύοντι, τοῦτον ἰάσω, τῇ καθ' ὕπαρ ἐγγύτητι, τοῦ Κυρίου σε, παραδόξως δοξάζοντος. ὅθεν μεγαλοφώνως σου, τὴν μνήμην γεραίρομεν, καὶ τῶν Λειψάνων ΣΠΥΡΙΔΩΝ, τὴν ἱερὰν Σορὸν σέβομεν. ἐξ ἧς ἀναβλύζεις, ἰαμάτων Θεῖα ῥεῖθρα, καὶ μέγα ἔλεος. Δόξα, ἦχος, β'.

Ἱεραρχῶν τὸ Θεῖον κειμήλιον, Πάτερ Ὅσιε ΣΠΥΡΙΔΩΝ σοφέ, σὺ ἐν ἀρεταῖς ἀναδέδειξαι. ὅθεν

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

τῆς Ἐκκλησίας πρωΐςωρ γενόμενος, Αἱρεσιάρχας ἐξώθησας, καὶ τοῦ Ἀρείου τὸ βλάσφημον συνοδικῶς εἰς γῆν κατηδάφισας. διὸ θαυματουργῶν ἐν ἔργῳ, καὶ λόγῳ, τὸν Σωτῆρα ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Ἤδη καιρὸς ἤγγικε τῆς σωτηρίας ἡμῶν, εὐτρεπίζου σπήλαιον, ἡ Παρθένος ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν. Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα, τέρπου καὶ ἀγάλλου, ὅτι ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν ὁ Κύριος ἡμῶν. ἀκούσατε ὄρη, καὶ βουνοὶ, καὶ τὰ περίχωρα τῆς Ἰουδαίας· ὅτι ἔρχεται Χριστὸς, ἵνα σώσῃ ὃν ἔπλασεν ἄνθρωπον ὡς φιλάνθρωπος.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος, ά.

Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης ἀνεδείχθης ὑπέρμαχος καὶ Θαυματουργὸς λόγῳ μόνῳ ποταμοὺς ἀνεχαίτισας, ΣΠΥΡΙΔΩΝ μακάριε σοφέ. ὅθεν νεκρᾷ σὺ ἐν τάφῳ προσφωνεῖς, καὶ ὄφιν εἰς χρυσοῦν μετέβαλες. καὶ ἐν τῷ μέλπειν τὰς Ἁγίας σου εὐχὰς, Ἀγγέλους ἔχεις συλλειτουργοῦντάς σοι Ἱερώτατε. δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν. δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι. δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ τοιαῦτα τέρατα.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου. Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν ά. στιχολ. Καθισμ. ἦχος, ά.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἐνίσχυσε σαφῶς, ἐντελὴς ἐν σοὶ χάρις. ἐκήρυξε λαμπρῶς, τὸν ἐν σοὶ Θεὸν ὄντα. διὸ καὶ καθ᾽ ὁμοίωσιν γεγενῆσθαί σε ἔγνωμεν, πρᾶον ἄκακον, καὶ κατὰ χάριν οἰκεῖον, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, Θεῖε ΣΠΥΡΙΔΩΝ πανμάκαρ, Ποιμένων παμφαέστατε.

Δόξα.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Δόξα.

Σπυρίδων ὁμιλεῖς, τῇ νεκρᾷ ὥσπερ ζώσῃ. καὶ ὄφιν εἰς χρυσὸν, μεταβάλλεις καὶ πάλιν, Ἡλίου κατάφλεξιν ἐν καιρῷ θέρους ἔλυσας μεταθέμενος εἰς δροσισμὸν τὸ καυσῶδες, καταψύχον σου τὴν κεφαλὴν Ἱεράρχα. ὢ χάρις τοῦ Πνεύματος. Καὶ νῦν. Θεοτ.

Μαρία τὸ σεπτὸν, τοῦ Δεσπότου δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων. σὺ γὰρ πέφυκας, ἁμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σῴζεις τοὺς δούλους σου.

Μετὰ τὴν β'. στιχολογίαν Καθίσματα. Ἦχος Πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Πᾶσαν τέρψιν τοῦ βίου καταλιπὼν, καὶ τὸν νοῦν ἀνυψώσας ταῖς ἀρεταῖς, τὸ ἄκρον ἐζήτησας, ἐφετῶν παναοίδιμε· τοῦ δὲ Θείου Πνεύματος δοχεῖον γενόμενος, τὰς ἐλλάμψεις τούτου εἰσδέδεξαι Ὅσιε. ὅθεν καὶ τὴν χάριν, τῶν θαυμάτων πλουτήσας, παρέχεις τὴν ἴασιν, Ἱεράρχα ἑκάστοτε, τοῖς πιστῶς σοι προστρέχουσι· πρεσβεύων Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου. Δόξα.

Ἀβραὰμ τὸ φιλόξενον εἰληφὼς, Ἰακώβ τε τὸ ἄκακον ἐσχηκὼς, καὶ Ἰὼβ τὸ ἄμεμπτον, Μωϋσέως τὸ ἄπλαστον, Δαβὶδ ὁμοῦ τὸ πρᾶον, ἀξίως τοῦ Πνεύματος, ἀνεδείχθης Σπυρίδων, δοχεῖον πανθαύμαστον. ὅθεν ὡς Ἠλίας, γῇ κατήγαγες ὄμβρους, ποταμῶν τε ῥεύματα, Ἐλισσαίου τῇ χάριτι, Ἱεράρχα διέστησας. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφλέκτως Μῆτερ Θεοῦ, τῷ Κόσμῳ ἐκύησας, τὸν Κόσμον ποιήσαντα. καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν πάντα συνέχοντα, τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ Πλάστην τῆς κτίσεως. ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, καὶ πίστει δοξάζω σε, τοῦ ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου. Δέσποινα Παρθένε Ἁγνὴ, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· καὶ γὰρ δύνασαι, ὅσα θέλεις Πανύμνητε.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Καθίσματα. Ἦχος γ΄.

Τὴν ὡραιότητα τῆς Παρθενίας σου.

Ὄφιν μετέβαλες, εἰς χρυσὸν Ἅγιε, καὶ ταῖς τῶν λόγων σου, μάχαις ἀπέπνιξας, τὸν δυσσεβῆ καὶ πονηρὸν, Ἄρειον Θεοφόρε. Βασιλεῖ δὲ γέγονας, ἰατρὸς πανάοιδιμε, καὶ νεκροὺς ἐξήγειρας, δαίμονάς τε ἀπήλασας. διό σου συνελθόντες ὑμνοῦμεν, Ἱεράρχα τὴν Θείαν Κοίμησιν. Δόξα. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Βασιλεῦσι καὶ μύσταις θεοπρεπῶς, ἐν συλλόγῳ πανσέπτῳ φιλοσόφων, τρανῶς διεσάφησας, ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν, ἕνα Θεὸν λατρεύειν, ὁμότιμον σύνθρονον, καὶ ἐν μιᾷ οὐσίᾳ, σεπτῶς ἐδογμάτισας. ὅθεν ὑπὲρ λόγον, κατ᾽ ἐπίνοιαν Θείαν, καθεῖλες τὸν φλύαρον, τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος, Ἱεράρχα Θεσπέσιε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ Χορὸς Θεοτόκε τῶν Προφητῶν, σὲ προήγγειλε πάλαι σκιογραφῶς, παλάτιον ἔμψυχον, καὶ πυρίμορφον ὄχημα· καὶ κιβωτὸν καὶ στάμνον, Παρθένε χρυσόμορφον· καὶ φαεινὴν λυχνίαν, καὶ ὄρος κατάσκιον.

πύλην

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

πύλην κεκλεισμένην, καὶ λαβίδα καὶ τόμον, καὶ κλίμην πορφυρόχρυσον. χρυσοπόρφυρον θάλαμον, καὶ νεφέλην ὁλόφωτον. Δέσποινα ἡμεῖς δὲ ἀεὶ, χείλεσι καὶ καρδίᾳ πιστῶς ἀνυμνοῦμέν σε, ὡς Θεοτόκον παρθένον ἄχραντον.

Οἱ Ἀναβαθμοί. τὸ α΄. Ἀντίφωνον τοῦ δ. ἤχου.

Προκείμενον. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Τὸ, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον, κατὰ Ἰωάννην.

Ο' μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας. Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου πρεσβείαις. Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις.

Καὶ τὸ, Ἰδιόμελον. Ἦχος ΠΛ. β΄.

Ἐλεῆμον ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Πατέρων ἀγλάϊσμα, Σπυρίδων σοφὲ καὶ σκηροθήμιον, τῇ τῶν θαυμάτων σου αἴγλῃ τῆς Οἰκουμένης φωτίζων τὰ πέρατα, καὶ τῆς Ἀρείου λύσσης καθαιρέτης φανεὶς, τὸν Σωτῆρα ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν Λαόν σου. Καὶ τὰ ἑξῆς.

Οἱ Κανόνες τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἱρμῶν εἰς ϛ΄.

Καὶ τοῦ Ἁγίου οἱ δύω εἰς η.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἄδω τὸν ὕμνον τῇ φερεσβίῳ Κόρῃ.

Πλὴν τῶν ἐσχάτων Τροπαρίων τοῦ αὐτοῦ Κανόνος.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος β΄. Ὁ Εἱρμός. Δίς.

„ Ἄτριπτον ἀσφαλῶς ὁδηγῶν, ἀβρόχως θαλαττίαν ἀνύ-
„ σας τρίβον, ὁ παλαιὸς ἐβόα Ἰσραήλ· τῷ Κυ-
„ ρίῳ ᾄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Στῦλος πάλαι κλῖμαξ, καὶ ξένως χερσωθεῖσα ὁδὸς θαλάσσης, τὴν σὴν ἐδήλου γέννησιν Ἁγνή. ἣν ὑμνοῦμεν ἅπαντες, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς ἐγένετό μοι.

Δύναμις τοῦ ὑψίστου, ὑπόστασις τελεία Θεοῦ σοφία, σωματωθεῖσα Ἄχραντε ἐκ σοῦ, τοῖς βροτοῖς ὡμίλησεν, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Κύριος συντρίβων πολέμους.

Ὥδευσε διὰ πύλης, αὐτοῦ κεκλεισμένης τῆς σῆς δύος, δικαιοσύνης Ἥλιος Ἁγνὴ· καὶ τῷ Κόσμῳ ἔλαμψεν, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Πόντῳ ἐκάλυψεν αὐτούς.

Τάγματα τῶν Ἀγγέλων, τῷ τόκῳ σου, Παρθένε τῷ ὑπὲρ φύσιν, ὑπηρετοῦσι χαίροντα Σεμνή. τὸν γὰρ τούτων τέτοκας Κτίστην καὶ Κύριον.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου. Ἦχος ὁ αὐτός. Εἱρμὸς ἄλλος.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Στίχ. Τότε ἔσπευσαν ἡγεμόνες Ἐδώμ.

Τὴν πραέων γῆν καταλαβὼν, Πάτερ ὡς πραότατος, καὶ συμπαθὴς καὶ καθαρὸς γενόμενος, τὸν ἐπαναστάμενον τῇ καρδίᾳ μου καταπράϋνον κλύδωνα, ὅπως ἐν γαλήνῃ, θεία γεγονὼς ὑμνολογήσω σε.

Στίχ. Ἐπιπέσοι ἐπ' αὐτοὺς φόβος καὶ τρόμος.

Γεωργίαις θείαις τὴν ψυχὴν, Πάτερ καθηράμενος, θεοειδὴς ΣΠΥΡΙΔΩΝ ἐσχημάτισας, καὶ τοῦ Θείου Πνεύματος, τὴν ὑπέρλαμπρον κατεπλούτησας ἔλλαμψιν. ὅθεν καταυγάζεις, τοὺς εἰλικρινῶς σε μακαρίζοντας.

Στίχ. Ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου Κύριε.

Ἐκ ποιμνίων ὥσπερ τὸν Δαβὶδ, σὲ ἀναλαβόμενος, ὁ πλαστουργὸς λογικῆς ποίμνης ἔθετο, ποιμένα παναριστον, τῇ ἁπλότητι καὶ πραότητι λάμποντα, καὶ τῇ ἀκακίᾳ, Ὅσιε ποιμὴν καλλωπιζόμενον.

Θεο-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὁ κατεργάσω Κύριε ἁγίασμα.

Παναγία ἄχραντε Ἁγνὴ, δέομαί σου φώτισον, τὸν λογισμὸν καὶ τὴν ψυχήν μου πάναγνε, τὰ νέφη σκεδάζουσα τῆς ἀγνοίας μου, καὶ τοῦ σκότους ἐξαίρουσα, τοῦ τῆς ἁμαρτίας, ὅπως κατὰ χρέος μακαρίζω σε.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου. Ἦχος ά. Χριστὸς γεννᾶται.

Στίχ. Κύριος βασιλεύων τῶν αἰώνων.

Χριστὸς ποιμένα σε Ὅσιε, γαστρὸς ἐκ μητρικῆς ἐξελέξατο, πρᾶον ἱερὸν καὶ σώφρονα, Κήρυκα τε δογμάτων, καὶ λειτουργὸν, Πατέρ' Ἐκκλησίας, καὶ δοχεῖον χαρισμάτων τῶν τοῦ Πνεύματος.

Στίχ. Οἱ δὲ Υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν.

Σαρκὸς νεκρώσας τὸ φρόνημα, ψυχῆς δὲ προκαθάρας τὰ ὄμματα, ὅλον σεαυτὸν τοῦ Πνεύματος, Ὅσιε ἀπειργάσω θεῖον Ναὸν, λογικαῖς θυσίαις, καθαρῶς ἱερατεύων παμμακάριστε. Δόξα.

Λιμώσαν Κύπρου τὴν γῆν κατιδὼν, τὸν Θεσβίτην Ἠλίαν μιμούμενος, σὺ τῇ προσευχῇ κατήγαγες, Ὅσιε οὐρανόθεν ὄμβρων πληθύν. καὶ γὰρ εἰσακούει, τῆς δεήσεως Χριστὸς τῶν θεραπόντων αὐτοῦ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χρυσῆν σε στάμνον καὶ τράπεζαν, λυχνίαν Φωτεινὴν καὶ κατάσκιον, ὄρος καὶ πηγὴν θεόβρυτον, κλίμακά τε καὶ πύλην θείας ζωῆς, κεχαριτωμένη, Θεοτόκε ὑπερένδοξε κηρύττομεν.

Καταβασία.

„ Χριστὸς γεννᾶται δοξάσατε, Χριστὸς ἐξ Οὐρανῶν
„ ἀπαντήσατε, Χριστὸς ἐπὶ γῆς ὑψώθητε. ᾄσα-
„ τε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνυμνή-
„ σατε λαοὶ, ὅτι δεδόξασται.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός. Δίς.

„ Ῥήξον συντρίβη Δυναστῶν, τῷ κράτει σου Χριστὲ,
„ καὶ δύναμιν ἀσθενεῖς, σὲ περιεζώσαντο.

Στίχ. Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ.

Τὸν φύσει ἀχώρητον παντὶ, ἐχώρησας Θεὸν, καὶ τέτοκας ὑπὲρ νοῦν, Κόρη τὸν ὑπέρχρονον.

Στίχ. Ὅτι οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς ὁ Κύριος.

Ὁ Χωρῶν ἐπέκεινα παντὸς, ὡς χρόνων Ποιητὴς, ἐκ τῆς Παρθένου ἑκὼν, βρέφος πεπλαστούργηται.

Στίχ. Μὴ καυχᾶσθε καὶ μὴ λαλεῖτε ὑψηλά.

Ἐκείνην πλατυτέραν Οὐρανῶν, ὑμνήσωμεν πιστοὶ, δι᾽ ἧς Ἀδὰμ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, χαίρων πεπολίτευται. Στίχ. Ὅτι Θεὸς γνώσεων Κύριος, καὶ Θεός.

Ἀρχὴν ὑπὸ χρόνων ἀληθῶς, πιστεύεται ἐκ σοῦ, ὁ χρόνων Δημιουργὸς, Μῆτερ Ἀειπάρθενε.

Ἄλλος. Τῆς πίστεως ἐν πέτρᾳ με στερεώσας.

Στίχ. Διδοὺς εὐχὴν τῷ εὐχομένῳ, καὶ εὐλόγησεν.

Τὸν νοῦν σου ἀπαθείᾳ καταλαμπρύνας, καὶ θείᾳ ταπεινώσει καθωραΐσας, χαρίσματα τοῦ Πνεύματος ὑπεδέξω, διώκειν πνεύματα, λύειν νοσήματα, τῶν πιστῶς τιμώντων σε Ἱερώτατε.

Στίχ. Κύριος ἀσθενῆ ποιήσει τὸν ἀντίδικον αὐτοῦ.

Τὸν ὄφιν τὸν ἀρχέκακον ἀποκτείνας, τὸν τρόπον τὸν φιλάργυρον συμπατήσας, οἰκτείρων τὸν δεόμενον Ἱεράρχα, ὄφιν μετέβαλες, χρυσοῦν εἰς κόσμιον, ἱεραῖς ἐντάξεσι Πάτερ Ὅσιε.

Στίχ. Μὴ καυχάσθω ὁ σοφὸς ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ.

Ἀνῆλθες πρὸς τὸ ὄρος τῆς ἀπαθείας, εἰσέδυς εἰς τὸν γνόφον τῆς θεωρίας· πλαξὶ δὲ τῆς καρδίας σου εἰσεδέξω, Νόμον σωτήριον, ὡς ἱερώτατος, καὶ θεράπων γνήσιος τοῦ Δεσπότου σου.

Στίχ.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Στίχ. Ἀλλ᾽ ἢ ἐν τούτῳ καυχάσθω ὁ καυχώμενος.

Θεράπευσον τὰ τραύματα τῆς ψυχῆς μου· τὸν νοῦν μου σκοτιζόμενον ἀμελείᾳ, Θεόνυμφε καταύγασον ἵνα ψάλλω· οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος ὡς σὺ Παναμώμε, καὶ οὐκ ἔστιν ἄχραντος πλὴν σοῦ Δέσποινα.

Ἄλλος. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Στίχ. Κύριος ἀνέβη εἰς Οὐρανοὺς καὶ ἐβρόντησεν.

Τῷ ἐκ τοῦ ποιμνίου, τῶν προβάτων τὸν μέγαν Σπυρίδωνα, ἀναλαβόντι τοῦ ποιμαίνειν, τὴν αὐτοῦ Ἐκκλησίαν, Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν· ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, Ἅγιος εἶ Κύριε.

Στίχ. Καὶ δώσει ἰσχὺν τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν.

Ὁ ἐπερωτήσας, τὴν νεκρὰν ὥσπερ ζῶσαν Σπυρίδων σοφὲ, καὶ ἀποδοὺς τὴν παραθήκην, γυναικὶ τῇ αἰτούσῃ, ταῖς σαῖς ἱεραῖς δεήσεσι, καταπεμφθῆναι τὸ μέγα ἡμῖν, ἔλεος ἱκέτευε. Δόξα.

Τὴν πανευκλεῆ σου, καὶ πανίερον μνήμην Μακάριε, θεοπρεπῶς πάντες ὑμνοῦμεν, μελῳδοῦντες συμφώνως, Χριστῷ τῷ Θεῷ καὶ λέγοντες· ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, Ἅγιος εἶ Κύριε. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῷ ἐκ τῆς Παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπόρως βουλήσει Υἱῷ, καὶ τὴν τεκοῦσαν μετὰ τόκον θεϊκῇ δυναστείᾳ, Ἁγνὴν Παρθένον φυλάξαντι. τῷ ἐπὶ πάντων βοῶμεν Θεῷ· Ἅγιος εἶ Κύριε. Καταβασία.

„ Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι ἀρ-
„ ρεύστως Υἱῷ, καὶ ἐπ᾽ ἐσχάτων ἐκ Παρθένου, σαρ-
„ κωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν· ὁ ἀνυ-
„ ψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, Ἅγιος εἶ Κύριε.

Κάθ. Ἦχος Πλ. δ΄. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐκ ποιμνίων προβάτων τὴν τοῦ Χριστοῦ, Ἐκκλησίαν ποιμαίνειν προχειρισθεὶς, Ποιμὴν θεοπρόβλητος,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ὦ Σπυρίδων ἀνέλαμψας· κακοδοξίας λύχνους, ἐλάσας τοῖς λόγοις σου, ἐν ἀσεβείας πόᾳ, πιστοὺς ἐκτρεφόμενος. ὅθεν ἀναμέσον, Θεοφόρων Πατέρων, τὴν Πίστιν ἐκράτυνας τῇ σοφίᾳ τοῦ Πνεύματος, Ἱεράρχα μακάριε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου. Δόξα.

Ὡς ἐκ ζώων καὶ θαυμάτων περ τερατουργῶν, καταπλήττων οὐ παύῃ τὸν σὸν λαόν, πηγὴ θαυματόβρυτος, ἀνεδείχθης μακάριε. αὐχμοὺς καὶ τοὺς λιμώδεις, λοιμούς τε διέλυσας, καὶ τὸν ξηρὸν χαλκέα πιστῶς σοι προστρέξαντα. τρεῖς τε τυφλοὺς πάμπαν, ἐλυτρώσω τοῦ πάθους· πεσόντας ἐκ πύργου τε, ὑψορρόφου ἀκρότητος, κεραυνοῦ βίᾳ ἔσωσας. ἅπαντας ἐκπλήττει Σοφέ, τῶν θαυμάτων τὸ ἄπειρον πέλαγος. διὰ τοῦτο σου πόθῳ τὴν μνήμην γεραίρομεν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς παναμώμος Νύμφη τοῦ Ποιητοῦ, ὡς ἀπείρανδρος Μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ, δοχεῖον ὡς ὑπάρχουσα τοῦ Ὑψίστου πανύμνητε, ἀνομιῶν με ὄντα ἄχρον καταγώγιον, καὶ ἐν γνώσει γινόμενον τοῖς δαίμοσι παίγνιον. σπεῦσον καὶ τῆς τούτων, κακουργίας με ῥῦσαι, λαμπρὸν οἰκητήριον, δι' ἀρετῆς ἀπαρτίσασα, Φωτοδόχε ἀκήρατε· δίωξον τὸ νέφος τῶν παθῶν, καὶ τῆς ἄνω λαμπρότητος ἀξίωσον, καὶ φωτὸς ἀμεσωτέρου πρεσβείαις σου.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός. Δίς.

„ Ἀκήκοα Κύριε, τὴν ἔνδοξόν σου οἰκονομίαν· καὶ
„ ἐδόξασα φιλάνθρωπε, τὴν ἀκατάληπτόν σου
„ δύναμιν. Στίχ. Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Ἀγγέλων εὐπρέπεια, καὶ τῶν ἀνθρώπων θεῖος καὶ δόξα, Παναγία μόνη πέφυκας, τὸν Ποιητὴν τεκοῦσα καὶ Θεὸν ἡμῶν.

Στίχ.

Στίχ. Ἐν τῷ ταραχθῆναι τὴν ψυχήν μου.

Ἰδοὺ ὑπερύψωται, τὸ θεῖον ὄρος οἴκου Κυρίου, ὑπὲρ ἄνω τῶν δυνάμεων, ἡ Θεομήτωρ ἐμφανέστατα.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ θαιμὰν ἥξει.

Νεμίμων τῆς φύσεως, Παρθένε ἄτερ μόνη τεκοῦσα, τὸν δεσπόζοντα τῆς Κτίσεως, κατηξιώθης θείας κλήσεως.

Στίχ. Ἐκάλυψεν Οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ αὐτοῦ.

Νοήσας σε πόῤῥωθεν, Θεὸν Παρθένε σεσαρκωμένον, ἐν ἀγκάλαις σου βαστάσασαν, ὁ Ἡσαΐας προκατήγγειλε. Ἄλλος. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Στίχ. Διότι συκῆ οὐ καρποφορήσει.

Τοῖς ἄνθραξι, τοῦ σεπτοῦ ἀναπτόμενος Πνεύματος, παθῶν ὕλην κατέπρησας, ὕλην παμμάκαρ ἐνέπρησας. κόσμον δὲ πυρσεύμασι, τῶν ἀρετῶν σου Σπυρίδων κατελάμπρυνας. Στίχ. Ψεύσεται ἔργον ἐλαίας.

Νεκρώσας σου, τῆς σαρκὸς τὰς κινήσεις Θεόπνευστε, νεκρὰς ἐξανέστησας ζωοποιῷ σου προσρήματι. ὅθεν ἱκετεύω σε, τὴν νεκρωθεῖσαν ψυχήν μου Πάτερ ζώωσον.

Στίχ. Ἐξέλιπον ἀπὸ βρώσεως πρόβατα.

Πυθομένῳ, ἡ νεκρά σοι φωνὴν Πάτερ δέδωκε. ποτάμια ῥεύματα σαῖς ἐπειχέθη προστάξεσιν· ἄφθης γὰρ μακάριε, τερατουργὸς θείαν χάριν κομισάμενος.

Στ. Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ Κυρίῳ ἀγαλλιάσομαι. Θεοτ.

Προφῆταί σου, μυστηρίου τὸ βάθος προήγγειλαν, τὸ ἀκαταμόητον· μόνη γὰρ ἔτεκες Ἄχραντε, τὸν ἀπερινόητον, σεσαρκωμένον δι' οἶκτον ἀδιήγητον.

Ἄλλος. Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί.

Στίχ. Κύριος ὁ Θεός μου δύναμίς μου.

Ῥάβδον σε κατέχοντα χειρί, ἐν σχήματι ἱερώτατον, ἐστολισμένος θεῖος Ἄγγελος, κατ' ὄναρ ἐπιφα-

νείς,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

μεὶς, Βασιλεῖ δεικνύει σε, ἰατρὸν ἀυτοῦ θεῖον τοῦ πάθους· ὁ δὲ ἐβόα πιστῶς· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Στίχ. Καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἐπιβιβᾷ με.

Δεσπότην μιμούμενος τὸν σὸν, καὶ πάντων ἰατρὸν Χριστὸν, τὸν Βασιλέα ἐθεράπευσας, ΣΠΥΡΙΔΩΝ τερατουργέ· θείκοῖς τε δόγμασι, τοῦτον ἀσεβῶς εἰς θεῖον ζῆλον, καὶ πίστιν θεοπρεπῆ, μάκαρ ἀθυβόλως διήγειρας.

Δόξα.

Τήσεις ἐντολῶν τῶν Θεϊκῶν, φυλάττων παμμακαριστε, τοῦ Βασιλέως διεσκόρπισας, μεγάλας σὺ δωρεὰς, καὶ τοῖς πᾶσι δέδωκας, χρυσὸν ἐπὶ γῆς ΣΠΥΡΙΔΩΝ μάκαρ. ἐκτήσω γὰρ οὐδαμῶς, ὄλβον θησαυρίζων τὸν ἄσυλον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὺ σκηνὴ τοῦ Λόγου καὶ λαμπὰς, Παρθένε ἀληθῶς φωτὸς, τοῦ ἀμεσιτέρου ἀναδέδειξαι. διό σε πάντες πιστοὶ, θερμῶς ἱκετεύομεν· ῥῆξαι τοῦ ἐχθροῦ σὺ τὰς ἐνέδρας, ἃς καθ᾽ ἡμῶν μελετᾷ, Κόρη τὸν Υἱόν σου δυσώπησον.

Καταβασία.

„ Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαὶ, καὶ ἄνθος ἐξ ἀυτῆς
„ Χριστὲ, ἐκ τῆς Παρθένου ἀνεβλάστησας· ἐξ ὄ-
„ ρος ὁ αἰνετὸς, κατασκίου δασέως. ἦλθε σαρκωθεὶς
„ ἐξ ἀπειράνδρου, ὁ ἄϋλος καὶ Θεός. δόξα τῇ δυνάμει σου
„ Κύριε.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἱρμός. Δίς.

„ Ὁ ἄνθραξ τοῦ Ἡσαΐα προσφθεὶς Ἥλιος, Παρθε-
„ νικῆς ἀπὸ γαστρὸς ἀνέτειλε, τοῖς ἐν σκότει πε-
„ πλανημένοις, Θεογνωσίας φωτισμὸν δωρούμενος.

Στίχ. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου.

Ὁ πάντων βασιλευόντων Βασιλεὺς Κύριος, σὲ τὴν ἁγνὴν πάντων πιστῶν Βασίλισσαν, ὡς Μητέρα ὑπερυψώσας, καὶ τῶν Ἀγγέλων ὑπερτέραν ἔδειξε.

Στίχ.

Στ. Δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Νεφέλαι τῆς ἀφροσύνης γλυκασμὸν ῥάνατε, τοῖς ἐπὶ γῆς, ὅτι παιδίον δέδοται· ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ τῆς Παρθένου σαρκωθεὶς Θεὸς ἡμῶν.

Στίχ. Ἀρθήτω ὁ ἀσεβὴς, ἵνα μὴ ἴδῃ.

Τῷ βίῳ καὶ τὸ σαρκίῳ μου τὸ φῶς ἔλαμψε, καὶ τὸ στυγνὸν τῆς ἁμαρτίας ἔλυσεν, ἐπ' ἐσχάτων ἐκ τῆς Παρθένου, ἄνευ σπορᾶς σωματωθεὶς ὁ ὕψιστος.

Στίχ. Ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαίδευτον.

Χαρὰν σοι τὸ Προπατόρων σκυθρωπὸν λύουσαν, ὁ Γαβριὴλ ὁ Ἱερὸς Ἀρχάγγελος, οὐρανόθεν καταφοιτήσας, εὐαγγελίζεται σεμνὴ Θεόνυμφε.

Ἄλλος. Ὁ φωτισμὸς, τῶν ἐν σκότει.

Στίχ. Πρόσθες αὐτοῖς κακὰ Κύριε.

Ὁ Ποταμὸς, τῶν ἐν σοὶ χαρισμάτων πᾶσαν ἀρδεύει, Ὅσιε καρδίαν πᾶσι δωρεῖται, ῥῶσιν πλουσίαν πάντας δ' ἐγείρει, πρὸς Θεοῦ δόξαν τοῦ σὲ δοξάσαντος, καὶ θαυματουργίαις παντοίαις πλουτίσαντος.

Στίχ. Κύριε ἐν θλίψει ἐμνήσθημέν σου.

Σὲ Βασιλεὺς, ὁ ἐπίγειος Μάκαρ τοῦ Βασιλέως, τοῦ ἐπουρανίου σαφῶς ἐπέγνω, γνήσιον δοῦλον, καὶ χαρίσματος θείου, πεπλησμένον ἐν τῷ παρεῖναί σε, μέγα Ἰατρὸν πρὸς Θεοῦ μηνυόμενος.

Στίχ. Καὶ ὡς ἡ ὠδίνουσα ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν.

Τοῦ Ἀβραὰμ, τὸν φιλόξενον τρόπον σὺ ἐμιμήσω, πᾶσι τῆς οἰκίας σου τὰς εἰσόδους, ἀναπετάσας καὶ τοῖς πᾶσι τὸ πάντα, χρηματίσας καὶ προμηθούμενος, τῶν ἐν περιστάσει Σπυρίδων μακάριε.

Στίχ. Οὐ πεσούμεθα, ἀλλὰ πεσοῦνται. Θεοτοκίον.

Νέον ἡμῖν, ἀπεγέννησας Βρέφος τὸν πρὸ αἰώνων, Κόρη γεννηθέντα Πατρὸς ἀνάρχου. ὃν ἐκδυσώ-

πει

πει ὡς Υἱὸν ϗ Θεόν σου, οἰκτειρῆσαι τῆς Θεοτόκου σε, παρθένε ψυχῇ καθαρᾷ καταγγέλλοντας.

Ἄλλος. Θεὸς ὢν εἰρήνης Πατήρ.

Στίχ. Ἀναστήσονται οἱ νεκροὶ, ϗ ἐγερθήσονται.

Τὴν πίστιν ἐν μέσῳ Πατέρων πολλῶν, Ἱεράρχα Σπυρίδων ἐστήριξας, κηρύξας τὸ ὁμόθεον Τριάδος τῆς μιᾶς, διὸ ϗ ἐπαξίως, τιμᾷ ἡ Ἐκκλησία, τὴν πανίερον μνήμην, τῆς παναγίας σου κοιμήσεως.

Στίχ. Ἡ γὰρ δρόσος ἡ παρὰ σοῦ ἴαμα αὐτοῖς ἐστω.

Χριστῷ ὢν καθάπαξ πιστὸς μαθητὴς, Ἱεράρχα Σπυρίδων ἀνέστησας, νεκροὺς τῇ προσευχῇ σου, ϗ παρέστησας ζῶντας. ϗ γὰρ ἰσχύειν πάντα, αὐτὸς δεδώρηταί σοι, ἐξ ἰδίας ἰσχύος, ὁ ταμιοῦχος τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Δόξα.

Ἐλπίδος ἀγάπης καὶ πίστεως σὺ, ἰδιώματα Πάτερ κτησάμενος, πεινώντων ἀντιλήπτωρ τε, νοσούντων ἰατρὸς, ϗ πάντων τῶν ἐν ζάλῃ, λιμὴν γαληνοφόρος, ἀνεδείχθης Θεόφρον, ἀξιοθαύμαστε πιστότατος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἁγίων Ἁγία Παρθένε ἁγνὴ, τῶν Ἁγίων τὸν Ἅγιον τέτοκας, τὸν πάντας ἁγιάζοντα Χριστὸν τὸν λυτρωτὴν, διό σε Βασιλίδα, ϗ Δέσποιναν ἁπάντων, ὡς Μητέρα τοῦ Κτίστου, τῶν ποιημάτων καταγγέλλομεν.

Καταβασία.

„ Θεὸς ὢν εἰρήνης Πατὴρ οἰκτιρμῶν, τῆς μεγάλης
„ βουλῆς σου τὸν Ἄγγελον, εἰρήνην παρεχόμενον
„ ἀπέστειλας ἡμῖν. ὅθεν θεογνωσίας, πρὸς φῶς ὁδη-
„ γηθέντες, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, δοξολογοῦμέν σε
„ φιλάνθρωπε.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός. Δίς.

„ Ἦχου ῥημάτων δεήσεως, ἐκ κατωδύνου Δέσποτα ψυ-
„ χῆς,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

„ χῆς, ἐπακούσας τῶν δεινῶν με λύτρωσαι. μόνος γὰρ
„ εἶ τῆς ἡμῶν σωτηρίας πρόξενος.

Στ. Ἐβόησα ἐν θλίψει μου πρὸς Κύριον τὸν Θεόν μου.

Ἥλιον πᾶσιν ἐκύησας, δικαιοσύνης Δέσποινα Χριστόν, τὸν ἡμᾶς ἐκ σκότους λυτρωσάμενον. ὅθεν σε νῦν ἀληθῆ Θεοτόκον σέβομεν.

Στίχ. Ἀπέῤῥιψάς με.

Φύσις ἀνθρώπων δουλώσασα, τῇ ἁμαρτίᾳ Δέσποινα Ἁγνή, διὰ σοῦ ἐλευθερίας ἔτυχε. σὸς γὰρ Υἱὸς ὡς ἀμνὸς ὑπὲρ πάντων τέθυται.

Στίχ. Πάντες οἱ μετεωρισμοί σου, καὶ τὰ κύματά σου.

Ἐπιβοώμεθα πάντες, σὲ τὴν ἀληθῆ Μητέρα τοῦ Θεοῦ, παροργίσαντας οἰκέτας λύτρωσαι. μόνη γὰρ πρὸς τὸν Υἱόν, παῤῥησίαν κέκτησαι.

Στ. Ἄρα προσθήσω τοῦ ἐπιβλέψαι με πρὸς ναόν.

Ὕμνωσεν ὥσπερ ὁ Κύριος, ἐν ἀληθείᾳ πάλαι τῷ Δαβίδ, ἐκ γαστρός σε προελθὼν πεπλήρωκε. τέτοκας γὰρ τὸν τῆς γῆς Κόρη Βασιλεύοντα.

Ἄλλος. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Στίχ. Περιεχύθη μοι ὕδωρ ἕως ψυχῆς μου.

Ὡς πηλὸς ὁ χρυσός σοι λελόγισται, τῇ ὑπὲρ χρυσὸν ἀπαθείᾳ ἀστράπτοντι, καὶ πλουτιοῦντι Ὅσιε, δωρεαῖς ταῖς παγχρύσοις τοῦ Πνεύματος.

Στίχ. Ἔδυ ἡ κεφαλή μου εἰς σχισμὰς ὀρέων.

Καθαρῶς λειτουργῶν τῷ Δεσπότῃ σου, πλῆθος εἶχες Ὅσιε καθυπακοῦον σοι, Ἀγγελικῶν δυνάμεων, ἀοράτοις φωναῖς ἱεράτατε.

Στίχ. Καὶ ἀναβήτω ἐκ φθορᾶς ἡ ζωή μου.

Ὁ περίδοξος Πάνσοφε βίος σου, κόσμῳ σε περίδοξον Πάτερ εἰργάσατο. διὸ τὴν θείαν μνήμην σου, γεγηθότες τελοῦμεν ὑμνοῦντές σε.

Στίχ.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Στ. Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὴν ψυχήν μου. Θεοτ.

Οὐρανῶν πλατυτέρα ἡ μήτρα σου, γέγονε Παναμώμε Θεὸν χωρήσασα, τὸν μηδαμοῦ χωρούμενον, Παναγία Παρθένε Θεόνυμφε.

Ἄλλος. Σπλάγχνων Ἰωνᾶν.

Στίχ. Φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῆ.

Ἄλλον Σαμουήλ, ἡ χάρις σε ἔχρισε, Σπυρίδων σοφὲ ἱερατεύειν Θεῷ, καὶ προσήγαγες, ἀναιμάκτους θυσίας πανόλβιε· πιστεύων ἀληθῶς ὅτι ἐδέχθη σοι, ἄνω ἐν σκηναῖς Θεοῦ ἡμῶν, ἡ φρικτὴ λειτουργία καὶ ἄμωμος. Στίχ. Ὅσα ηὐξάμην ἀποδώσω σοι.

Ῥάβδον Μωϋσῆς, εἰς ὄφιν μετέβαλε, προστάξει Θεοῦ πάλαι κινούμενος· σὺ δὲ Ὅσιε, εἰς χρυσὸν προσευχῇ σου μετέβαλες, τὸν Ὄφιν Ἱεράρχα διὰ φίλον τὸν σόν. οὕτω θαυμαστὰ εἰργάσατο, διὰ σοῦ ὁ Θεὸς Πάτερ τέρατα. Δόξα.

Ὡς Ἱεραρχῶν, κανὼν καὶ ἑδραίωμα, Φωστὴρ Οἰκουμένης διαυγέστατε. πύργε ἄσειστε, Ἐκκλησίας θεμέλιε ἄῤῥηκτε· τῶν θαυμάτων ποταμὸς ὁ ἀνεξάντλητος. ῥῦσαι σαῖς πρεσβείαις πάντοτε, πειρασμῶν τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κόλπων οὐκ ἐκστάς, ἀνάρχου Γεννήτορος, ἐν κόλποις ἁγνῆς Κόρης αὐλίζεται· καὶ καθίσταται, ὁ ἀμήτωρ ἀπάτωρ σαρκούμενος, ὁ τῆς δικαιοσύνης βασιλεύων Χριστός. τούτου ἀγενεαλόγητος, ἡ φρικτὴ γενεὰ καὶ ἀπόῤῥητος.

Καταβασία.

„ Σπλάγχνων Ἰωνᾶν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν, ἐνάλιος
„ θὴρ οἷον ἐδέξατο· τῇ Παρθένῳ δὲ, ἐνοικήσας
„ ὁ Λόγος καὶ σάρκα λαβὼν, διελήλυθε φυλάξας ἀ-
„ διάφ-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

„διάφθορον. ἧς γὰρ οὐχ ὑπέστη ῥήσεως, τὴν τεκοῦσαν
„κατέχειν ἀπήμαντον.

Κοντάκιον. Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τῷ πόθῳ τρωθεὶς Χριστοῦ Ἱερώτατε, τὸν νοῦν πτερωθεὶς τῇ αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος, πρακτικὴν θεωρίαν τὴν πρᾶξιν εὗρες Θεόπνευστε, θυσιαστήριον θεῖον γενόμενος, αἰτούμενος πᾶσι θείαν ἔλλαμψιν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἐκ κοιλίας ἡγιασμένον Ἱεράρχην Κυρίου ἀνευφημήσωμεν νῦν ΣΠΥΡΙΔΩΝΑ· τὸν τῆς χάριτος πλάκας δεξάμενον θείας δόξης, καὶ ἐν θαύμασι περιβόητον πᾶσι, καὶ ὡς θερμὸν καὶ αὐτόπτην τῆς θείας ἐλλάμψεως, ὡς τῶν πενήτων προστάτην, καὶ τῶν ἁμαρτανόντων ψυχαγωγόν. οὗτος γὰρ θύων τῷ βήματι τοῦ Χριστοῦ, Ἱεράρχης πιστὸς ἀναδέδεικται. αἰτούμενος πᾶσι θείαν ἔλλαμψιν.

Ἕτερον Κοντάκιον. Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἡ Κερκύρα σήμερον λαμπρὰ λαμπρῶς ἑορτάζει· Σὺν αὐτῇ δὲ ἅπασα ἡ Οἰκουμένη θαυμάζει· Λάρνακα θαυματοφόρον ἐγκωμιάζει· Ταύτῃ δὲ φυλαττομένη φαιδρῶς κραυγάζει· Χαίροις φύλαξ ὁ τῆς Νήσου, ΣΠΥΡΙΔΩΝ, ταύτης ὁμοῦ, καὶ πρόμαχος.

Ὁ Οἶκος.

Τὸ τοῦ νοός μου νεκρὸν, καὶ ἀκίνητον ζώωσον Πάτερ, ὁ τὴν νεκρὰν ὡς ζῶσαν ἐπανερόμενος· καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ ὄφεως σπαρεῖσαν ἐν ἐμοὶ ἁμαρτίαν μετάβαλε εἰς ἀρετῆς κεχρυσωμένην φαιδρότητα, διαλύων μου τὴν πενητεύουσαν ἀπορίαν, ὡς καὶ τὴν τοῦ πένητος μάκαρ πτωχείαν διέλυσας, ἐν τῇ τοῦ ὄφεως εἰς χρυσὸν ἀθρόᾳ μεταβολῇ. Εἰρήνην δέ μοι παράσχου ὁ αὐτήκοος γενόμενος Ἀγγέλων συλλειτουργούντων σοι, ἐν τῷ ΤΗΝ ΕΙΡΗ-

ΜΗΝ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΝΗΝ τῷ λαῷ προσφωνεῖν, ΚΑΙ ΤΩ ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΟΥ ἀντιφωνούντων. Δρόσισον δέ μου τὸ ὑπὸ τῶν παθῶν καυσῶδες τῆς κεφαλῆς, ὁ τὴν Οὐρανίου δρόσον ἐπὶ τῆς σῆς Κορυφῆς ἐν ὥρᾳ θέρους δεξάμενος, προσημαίνουσαν τὴν ἐκ Θεοῦ μέλλουσαν σοι χάριν· δι᾽ ἧς γέγονας ἐν Θαύμασι περιβόητος, ἐν Ἀρχιερεῦσιν ἀμώμητος, τῆς Ἐκκλησίας πύργος ἀκλόνητος, τῆς πρώτης Συνόδου ὑπέρμαχος, καὶ Κερκυραίων προασπιστὴς πολυθρύλλητος. Ὅθεν κἀγὼ ὁ ἀνάξιος προσπίπτω σοι αἰτούμενος λόγον ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματός μου. Διάλυσον οὖν μοι τὴν ἀφωνίαν, ὡς καὶ τὴν τοῦ Διακόνου ποτὲ, ἵνα πίστει καὶ φόβῳ κραυγάζω σοι. Χαίροις φύλαξ ὁ τῆς Νήσου, Σπυριδων, ταύτης ἡμῶν, καὶ πρόμαχος.

ΤΩ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΤΩ ΑΥΤΩ ΜΗΝΙ, ιβ'.

ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ

ΤΟΥ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ,

Ἐπισκόπου γενομένου Τριμυθοῦντος, Πατρὸς καὶ Προστάτου Κερκύρας.

Στ. Ὁ Θαυματουργὸς κἂν τέθνηκε ΣΠΥΡΙΔΩΝ,
Τοῦ θαυματουργεῖν οὐκ ἔληξεν εἰσέτι.
Ἀμφὶ δυωδεκάτην ΣΠΥΡΙΔΩΝ βιότοιο ἀπῆλθε.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΛΕΙΨΑΝΟΝ.

Στ. Καὶ ζῇς ἐν μακάρεσσι, καὶ οὐ μακρὸν ὕπνον ἰαύεις,
Ἀλλὰ φέρεις μορφὴν ἀρτιθαφοῦς ΣΠΥΡΙΔΩΝ.
Ἄσσα δέ σοι φθιμένῳ σταυρόγραφα ῥήγεα θῆκαν,
Λάτριες, ἀθρύπτου σητὸς ἄμοιρα πέλει.
Καὶ λιπαρὴν Κερκύραν ἔχεις, καὶ θαύματα πρήσσεις,

Λάτρι φίλε Χριστοῦ, Λάτρι φίλε Τριάδος.

Οὗτος ὁ μέγας Πατὴρ ἡμῶν, καὶ Θαυματουργὸς ΣΠΥΡΙΔΩΝ ἤκμασεν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου, καὶ Κωνσταντος τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ. Ἦν δὲ τὸν τρόπον ἁπλοῦς, τὴν καρδίαν ταπεινός. Ἐγένετο δὲ ἐξ ἀρχῆς Ποιμὴν προβάτων· ἔπειτα γυναικὶ προσωμίλησε, καὶ μετὰ τὴν αὐτῆς ἀποβίωσιν Ἐπί-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

σκοπος κατέστη. Ἐπὶ τοσοῦτον δὲ ἦν αὐτῷ ἡ χάρις τῶν ἰαμάτων, ὡς ἐπωνυμίαν αὐτῷ γενέσθαι τὰ θαύματα. Καὶ γὰρ ἐν αὐχμῷ κατήγαγεν ὑετὸν, καὶ πάλιν αὐτοῦ τὴν ἀμετρίαν ἐκώλυσε δι' εὐχῆς. Καὶ μελετώμενον λιμὸν παρὰ τῶν σιτοκαπήλων ἔλυσε, συμπεσουσῶν αὐτοῖς τῶν ἀποθηκῶν, αἷς τὸν σῖτον συνεῖχον. Καὶ ὄφιν μετέβαλεν εἰς χρυσόν. καὶ μετὰ τὸ λῦσαι δι' αὐτοῦ τὴν τοῦ πενήτος συμφορὰν, πάλιν τὸν χρυσὸν εἰς ὄφιν ἀπεκατέστησε. Καὶ ποταμῶν ῥεύματα ἔστησε. Καὶ πόρνην αὐτοῦ προσψαῦσαι τολμήσασαν, τὰ κατ' αὐτὴν ἐξαγορεῦσαι πεποίηκε. Καὶ τοὺς ἐπὶ λόγοις μέγα φρονοῦντας ἐν τῇ κατὰ Νικαίαν Συνόδῳ τῇ δυνάμει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐπεστόμισε. Καὶ παρακαταθήκην χρημάτων γυναικὸς ἐπιζητούσης παρὰ τῆς αὐτοῦ θυγατρὸς, ἤδη νεκρᾶς οὔσης, ἐρωτήσας, καὶ μαθὼν ἔνθα κέκρυπται παρ' ἐκείνης, τῇ τούτων Κυρίᾳ τὰ χρήματα δέδωκε. Καὶ τὸν Βασιλέα Κωνστάντιον τοῦ συνέχοντος πάθους ἀπήλλαξεν. Ἀνεζώωσε δὲ καὶ παῖδα τινὸς γυναικός. Καὶ τὸν κατὰ πλεονεξίαν αἶγα βουλόμενον λαβεῖν διήλεγξε, τῆς μιᾶς αἰγὸς πρὸς τὴν μάνδραν ἀπὸ τοῦ ταύτην ἕλκοντος βίᾳ μεταχωρούσης. μετὰ δὲ τὸ τὴν τιμὴν αὐτῆς ἀποδοῦναι, μεινάσης σὺν ταῖς λοιπαῖς. Ἰάσατο δὲ καὶ τοῦ Διακόνου τὴν ἀφωνίαν· ὃς μικρὰν ἀρχὴν ἐπιτραπεὶς εἰπεῖν, μεγάλην ἐξέτεινε, καὶ εὐθὺς εἰς ἀφωνίαν κατέστη. Τούτῳ ποτὲ λειτουργοῦντι συνυπακούοντες ὤφθησαν Ἄγγελοι, καὶ, Τῷ Πνεύματί σου, λέγοντες, ἐν τῷ τὴν Εἰρήνην τῷ λαῷ συνήθως δίδοναι. τῶν γὰρ ἐν λαμπάσι φώτων ὀλίγων παρὰ τῶν ὑπηρετῶν ἀμαθευθέντων, καὶ τοῦ Ἁγίου δυσχεραίνοντος ἐπὶ τούτῳ, μὴ παρεῖναι τινὰς ἔλεγον, καὶ μὴ δεῖσθαι πλείονος δαδουχίας. Ἐμαρτυρήθη οὖν τῷ Ἁγίῳ ἄνωθεν, ὅτι θεα-

τὰς

τὰς μᾶλλον Ἀγγέλους ἔσχε συνυπακούοντας ἐν ταῖς εὐχαῖς, καὶ συμψάλλοντας. Ἡ δὲ ἐν τῷ λύχνῳ, ἤδη μαραινομένου τοῦ ἐν αὐτῷ φωτὸς, καὶ λήγοντος διὰ τροφῆς ἔνδειαν, ἐξαίφνης ἡ τούτου ἀνάβλυσις, τίνας οὐκ ἐκπλήττει τῷ θαύματι; Πολλοῖς δὲ καὶ ἐκ προγνώσεως θείας περὶ τῶν μελλόντων ἐθέσπισε. Καὶ τὸν Ἐπίσκοπον Τριφύλλιον νουθετήσας, τοῖς τοῦ Κόσμου προσετηκότα τερπνοῖς καὶ προσκείμενον, ποθεῖν μᾶλλον τὰ μέλλοντα ἔπεισε. Καὶ τὴν μοιχευθεῖσαν γυναῖκα, τὴν ἐξομολόγησιν μὴ καταδεχομένην, ἀλλ' ἐν τῷ τίκτειν, τὸν ἴδιον ἄνδρα πείθουσαν, ὅτι ἐξ αὐτοῦ εἴη τὸ ἐγκυμονούμενον, καίτοιγε μῆνας εἴκοσιν ἀποπλεύσαντα, καὶ μὴ συγγενόμενον αὐτῇ, ἐπιτιμήσας, τῷ θανάτῳ παρέδωκε. Τούτῳ, θέρους ὥρᾳ ἐν ἡλίῳ φλέγοντι, δρόσου πλήρης ἡ κεφαλὴ ἐπεφαίνετο, δηλοῦντος τούτου τὴν ἐπ' αὐτῷ τοῦ Θεοῦ γενησομένην τιμήν. Ὅπως δὲ ἦν συμπαθὴς, ἐδήλωσε τὸ συμβὰν εἰς τοὺς τὴν Ποίμνην αὐτοῦ συλλῆσαι ἐπιχειρήσαντας· οὐ μόνον γὰρ αὐτοὺς ἀορασίᾳ κρατουμένους τοῦ πάθους ἀπήλλαξεν, ἀλλὰ καὶ κριὸν ἕνα δοὺς, ἀπέλυσεν ἐπειπὼν, ἵνα μὴ ὦσι μάτην ἠγρυπνηκότες. Οὗτος, τὸ πιστευθὲν αὐτῷ ποίμνιον καλῶς ἰθύνας, πρὸς τὴν τῶν Ἀγγέλων πολιτείαν, καὶ διαγωγὴν μετετάξατο.

Τὸ δὲ αὐτοῦ σεβασμιώτατον Σκῆνος, μετὰ τὴν οἰκτρὰν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἅλωσιν, εἰς Κερκύραν μετηνέχθη διά τινος εὐγενοῦς τῶν ἐκεῖθεν, Καλοχαιρέτη τοὐπίκλην. ὃς καὶ Ναὸν ἐγείρων πανευκλεῆ καὶ σεβάσμιον, ἐκεῖσε τὸ πάνσεπτον μετέθηκε Λείψανον· καὶ τὸν τοῦ ἱερατεύειν αὐτὸς βαθμὸν ἀναβὰς, καθ' ἑκάστην τῷ Κυρίῳ τὰς εὐχαριστίας προσήνεγκε. Καὶ δὴ τῇ τοῦ Σκήνους καταθέσει, καὶ ἐπισκιάσει τοῦ Παναγίου

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Πράγματος, πλεῖσται ἰάσεις καὶ θαυματουργίαι ὑπερεκβλύζουσαι διετελοῦντο. ἃς ὁ τῆς Κερκύρας λαὸς ἐκπληττόμενος, διὰ πάσης τῷ ἱερῷ τοῦ Ἁγίου Τεμένει προσέτρεχεν εὐλαβείας, ὡς τοιούτου λαχόντες Θησαυροῦ, τοιούτου θείᾳ προνοίᾳ πολιούχου ἀξιωθέντες. Ἀνακαινισθείσης δὲ μετὰ ταῦτα τῆς Πόλεως, καὶ ἑτέρωσε μετακτισθείσης, ἄλλον ἐγείρουσι τῷ Ἁγίῳ Ναὸν οἱ τότε Ἱεροθῦται, οἱ ἐκ Κερκύρας δηλαδὴ Βούλγαροι. εἰς οὓς δι' Ἀσημίνης τῆς μακαρίτιδος τὸ κατὰ Κόσμον τῆς δεσποτείας δικαίωμα τοῦ Ἱεροῦ μετέβη Λειψάνου. Ὃς δὴ καὶ διὰ πλουσίων τοῦ λαοῦ δώρων, καὶ πολυτίμων ἀναθημάτων περίδοξος, ὡς τὰ νῦν φαίνεται, τετελείωται. Ἔνθα ἡ τῶν Λειψάνων προκειμένη Θήκη περίβλεπτος παντοίαις πᾶσι δοξάζεται ταῖς τερατουργίαις, καὶ ὁ Θαυματουργὸς ζῶν ΣΠΥΡΙΔΩΝ θαύμασι πάντας ἐκπλήττει καὶ μετὰ θάνατον. Ὑστερούσῃ γάρποτε τῇ Κερκυραίων Νήσῳ τῶν πρὸς τὸ ζῆν, λιμῷ τε συνεχομένῃ βιαίῳ, σίτους διὰ πλοίων ὁ Ἅγιος ἐχαρίσατο, ἐπιφανεὶς τοῖς Ναυκλήροις, καὶ τὴν τῆς Νήσου τούτοις ἐν τῷ ἁγίῳ Σαββάτῳ προμηνυσάμενος χρείαν· διὸ καὶ λαμπρὸν καὶ τερπνὸν τῇ στυγερᾷ Νήσῳ τὸ τότε συνέβη Πάσχα τῇ τοῦ Ἁγίου προμηθείᾳ. Καὶ Θεοδώρῳ τινὶ ἐξ Ἑῴας ἐμπόρῳ τέλεον τῆς τῶν ὀφθαλμῶν στερηθέντι ὁράσεως, καὶ τῷ τοῦ Ἁγίου Ναῷ θερμῇ τῇ πίστει δραμόντι, ὀξύτατον τὸ φῶς ἐδωρήσατο. Καὶ λοιμοῦ τὴν τῶν Κερκυραίων λυμαίνοντος Πόλιν, πάντων τε τῷ τοῦ Ἁγίου προστρεχόντων ἀδιαφόρως Τεμένει, ἐν οἷς καὶ βουβῶσι πολλοὶ συνήχοντο. ἐξ οὗ τὴν Πόλιν διὰ μιάσματος διαφθαρῆναι φύσεως ἔδει νόμοις, οὐδὲν σχεδὸν πέπονθεν ὁ εὐλαβὴς ἐκεῖνος λαός, ἀλλ' ἐν τάχει τῆς προτέρας ὑγιεινῆς ἠξίωτο καταστάσεως, τῇ τοῦ Ἁγίου μεσιτείᾳ. Τὸ

δὲ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

δὲ τοὺς ἐκ τῆς ὑψορρόφου ἀκρότητος τοῦ Κωδωνοστασίου τῆς τοῦ Ἁγίου Ἐκκλησίας κεραυνικῇ βίᾳ κατακρημνισθέντας, ὡς πρὸς τὸ τὴν ἐκεῖσε φλόγα κατασβέσαι ἀληθείας ζήλῳ ἀδεῶς ἀναβάντας, καὶ μηδὲν παθόντας κακὸν, τίνα τῷ θαύματι οὐκ ἐξέπληξε; Προσέτι δὲ καὶ τυφλοὺς τῶν ἐρετῶν δύω, τοὺς καὶ ὡς ἀγγαρείους ἐκ τῶν Ἐνετῶν στόλου καταβληθέντας, τὸν μὲν, ἐκ τῆς Ἀντωνίου τοῦ Βερνάρδου τριήρεος, τὸν δὲ, ἐκ τῆς Ἱερωνύμου τοῦ Μαυροκήνου, ὁλοκλήρῳ τῇ ὁράσει παρέδωκε, καὶ τὸ, μέγας ὁ Κερκυραίων ΣΠΥΡΙΔΩΝ, πάντας ἀλαλάξαι πεποίηκε, τῇ τοῦ τερατουργήματος αὐτοψίᾳ καταπλαγέντας. Καί τινα τῶν προκρίτων Κυριαρχούντων κενὰ ληροῦντα καὶ φρυαττόμενον, καὶ παιδὶ ἀνιάτως ἔχοντι καταγελῶντα, ὡς ὑπὸ τὴν τῶν Λειψάνων τοῦ Ἁγίου θήκην θεραπείας χάριν καταπεσόντι, ἐν τῷ προσπορεύεσθαι ὡς ἔθος αὐτῆς παλαιὸν, καὶ πάτριος νόμος, τόν τε Κλῆρον καὶ τὸν λαὸν μετ' αὐτοῦ τοῦ Ἁγίου, καὶ τῶν Εἰκόνων τῆς Θεομήτορος, ἔτι δὲ καὶ προσκλαίοντας αὐτοῦ χλευάζοντα τοὺς γονεῖς, ἡ θεία δίκη θᾶττον ὑπέφθασε· πυροβόλου αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐξάπινα διαῤῥαγέντος, καὶ τὸν τούτου δεξιὸν ὀφθαλμὸν κατορύξαντος, οὗγε πολλοὶ καὶ τότε ζῶντες αὐτόπται καὶ μάρτυρες· καίπερ ὁλονύκτιος ἦν αὐτῷ μετὰ ταῦτα ἐν τῷ Ναῷ τοῦ ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ἡ μετάνοια, καὶ παννύχιοι μετὰ δακρύων αἱ προσευχαί. Ἐν δὲ τοῖς καθ' ἡμᾶς χρόνοις, τῷ χιλιοστῷ δηλαδὴ καὶ ἑξακοσιοστῷ ἑβδομηκοστῷ τρίτῳ σωτηρίῳ ἔτει, λοιμώδους πάλιν μιάσματος ἀγροὺς καὶ Πόλιν, καὶ κώμας λελυμασμένου, ὥστε πᾶσιν ἀφύκτως ὠμὸν ἐπικρέμασθαι θάνατον, σχεδόν τε πᾶσαν ἀπολωλέναι τὴν Νῆσον, (καὶ ταῦτά γε δὶς κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος) ὁ Θαυματουργὸς οὗτος τὴν νόσον ἰάσατο, ἐξ ἀσθενείας ὡς τάχιστα

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

πάντας ἀναλαβὼν, ἄρδην τε ἀνεῤῥῶσαι ποιήσας. Καὶ μέγα ἰῶ, τῇ ἡμέρᾳ τῆς Πανηγύρεως τοῦ ἐν τῷ τυφλῷ Θεοδώρῳ γεγονότος ὑπὸ τοῦ Ἁγίου θαύματος, δεκάτῃ τρίτῃ τοῦ Ἰουλίου, τοὺς ἤδη ἡμιθανεῖς, μηκέτι λοιμώττοντας ἀχαρῆ κατιδεῖν· καὶ τὸ δεύτερον, αὐτῇ τῇ τῶν Βαΐων ἡμέρᾳ τῆς ἐτησίου Λιτῆς τοῦ μεγάλου ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ, πεπαυμένον ἤδη θεάσασθαι, (ὢ τοῦ θαύματος) τὸν λοιμόν. Τὸ δὲ ἔσχατον, καὶ ἐν ταῖς καθ' ἡμᾶς ἡμέραις, καὶ πρὸ τῶν ἡμῶν ὀφθαλμῶν, ἀξιάκουστον πάνυ, καὶ ἀξιάγαστον. Ἐν γὰρ τῷ ἐνεστῶτι ἔτει χιλιοστῷ ἑπτακοσιοστῷ δεκάτῳ ἕκτῳ Ἰουνίου εἰκοστῇ τετάρτῃ, μετὰ λυσσώδους ὁρμῆς τῶν ἀθέων Ἀγαρηνῶν, διά τε γῆς, καὶ θαλάσσης ἐπιδραμόντων, καὶ τὴν Πόλιν ἡμῶν Κέρκυραν δεινῶς καταπολεμούντων, οἱ Πιστοὶ πάντες εἰς τὴν τοῦ κοινοῦ Πατρὸς προστασίαν, καὶ σκέπην, μετὰ πολλῆς εὐλαβείας κατέφυγον. ἀλλὰ καὶ τοῦ σκοποῦ οὐκ ἀπέτυχον· ἐπειδὴ ἐξάπινα ὑπὲρ λόγον, καὶ πᾶσαν ἐλπίδα οἱ ἀντίδικοι, καὶ περικαθήμενοι, ὡς ἀστραπαὶ ἠφανίσθησαν, ἐκτρεπόμενοι εἰς ὀξυτάτην φυγὴν, κατὰ τὴν πρώτην καὶ δεκάτην Αὐγούστου, μηδενὸς τότε αὐτοὺς διώκοντος, εἰμὴ μόνης τῆς ἀοράτου δυνάμεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ, διὰ τῶν δραστικωτάτων εὐχῶν τοῦ Ἁγίου. ὅθεν καὶ ἡ εὐγνώμων τῶν θεοφρουρήτων ἡμῶν Ἀριστοκρατούντων εὐσέβεια, ἀργυρότευκτον Λυχνίαν πολύφωτον εἰς τὸν πάνσεπτον αὐτοῦ Ναὸν εὐθέως ἀπέστειλε, καὶ κοινῷ βουλεύματι διετάξατο Λιτὴν ἐνιαύσιον μετὰ τοῦ θεσπεσιωτάτου Λειψάνου, κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν τῆς ἐλευθερώσεως γίγνεσθαι, καὶ προσέτι ἑκατὸν πεντήκοντα ἀργυρᾶ νομίσματα τοῖς πτωχοῖς διανέμεσθαι, παρά τε τοῦ Ἀρχιπρεσβυτέρου τῆς Πόλεως, εἰς ἀΐδιον μνήμην, καὶ εὐχαριστίαν. Ἀλλὰ τίς ἂν ἔχοι διεξιέναι καθ' ἕκαστον

τὰ

τὰ διὰ τοῦ πολιούχου Πατρὸς ἡμῶν τερατουργούμενα καθ' ἑκάστην; Χρυσόστομον ἔδει παρεῖναι, καὶ πανηγυρίσαι ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ τὰ τεράστια, πηλίνῃ γλώττῃ οὐ θέμις. Χριστῷ τῷ Σωτῆρι ἐν Πατρὶ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι δόξα καὶ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ὠδὴ, ζ΄. Ὁ Εἱρμός. Δίς.

„ Ρήτορες ἀνεδείχθησαν Παῖδες, φιλοσοφώτατοι
„ ποτέ. ἐκ θεολήπτου ψυχῆς γὰρ, θεολογοῦντες
„ χείλεσιν ἔμελπον· ὁ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων καὶ ἡ-
„ μῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Στ. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θώρα ἐν νυκτὶ Ἰακὼβ μὲν, ὡς ἐν αἰνίγματι Θεὸν σεσαρκωμένον. ἐκ σοῦ δὲ ἐν φρυκτωρίᾳ ὤφθη τοῖς μέλπουσιν. ὁ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Στ. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν.

Σύμβολα τῆς ἐν σοὶ ἀπορρήτου, προκαταγγέλλων συμπλοκῆς, τῷ Ἰακὼβ προσπαλαίει. δι' ἧς ἑκὼν ἑνώθη ἀνθρώποις Ἁγνὴ, ὁ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Στ. Καὶ πᾶσαι αἱ κρίσεις σου ἀληθεῖς.

Βέβηλος ὁ μὴ ἕνα κηρύττων, τὸν τῆς Παρθένου σε Υἱὸν, τῆς πανυμνήτου Τριάδος, καὶ ἀδιστάκτῳ γνώμῃ καὶ γλώσσῃ βοῶν· ὁ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Στ. Καὶ ἐπὶ τὴν Πόλιν τὴν Ἁγίαν.

Νόμου σε τὸ κεφάλαιον Κόρη, καὶ Προφητῶν ὁ Γαβριὴλ, ὑποδεικνύων ἐβόα· ἰδοὺ σὺ τίκτεις μόνη πανύμνητε, τὸν ὑπέρθεον τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεὸν εὐλογημένη. Ἄλλος. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Στ. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μωσέως τὸ ἄπλαστον, Δαβὶδ τὸ πρᾶον, Ἰὼβ τοῦ Αὐσίτιδος, τὸ ἄμεμπτον κτησάμενος, τοῦ Πνεύ-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ματος γέγονας κατοικητήριον, μέλπων Ἱερώτατε· ὁ ὢν εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

ℵ. Καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης σου.

Ψεκάδες τῇ Κάρᾳ σου ἐν ὥρᾳ θέρους, οὐράνιαι στάζουσαι, τὸ μέλλον προεκήρυττον. Θεὸς γὰρ ὡς ἐφήσας τὴν θείαν μνήμην σου, ἔνδοξε ἐδόξασε πιστοὺς, καθαγιάζων τῇ μεσιτείᾳ σου.

ℵ. Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ Ναῷ.

Συνόδῳ Πατέρων σε Θεὸς δοξάζει, ἐν κρίσει φυλάξαντα, τοὺς λόγους σου μακάριε· οὓς πίστει προσήγαγες τὸν ἀλογώτατον, Ἄρειον μωραίνοντας σαφῶς, καὶ καταργοῦντας τὴν τούτου ἔνστασιν.

Στίχ. Εὐλογημένος εἶ ὁ βλέπων ἀβύσσους.

Θεοτοκίον.

Τὸν βότρυν ἐβλάστησας ἀρρήτῳ λόγῳ, Παρθένε ὡς ἄμπελος, τὸν μόνον ἀναβλύζοντα, οἶνον ἀγεώργητον πάντας εὐφραίνοντα, πάντας ἁγιάζοντα βροτοὺς, καὶ πᾶσαν μέθην δεινῶν ἐξαίροντα.

Ἄλλος. Οἱ Παῖδες εὐσεβείᾳ.

ℵ. Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης.

Δαβὶδ μὲν βασιλεύειν, ἐκ ποιμνίου ἐκλεχθεὶς ὡς γέγραπται. σὺ δὲ θαυμάσιε πιστὸς, ἐκ ποιμένος ἀναδέδειξαι, ἱερουργὸς παναπρεπὴς, βοῶν τῷ Κτίστῃ ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ℵ. Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ στερεώματι.

Ἐξίσταντο οἱ ὄχλοι, μὴ ὁρῶντες νοερῶν Δυνάμεων, θεῖα στρατεύματα Χριστοῦ, ἐν Ναῷ, ἀλλὰ τὸν Δίκαιον, σὺν αὐτοῖς συλλειτουργοῦντα καὶ συμψάλλοντα. ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Δόξα.

Ὡς λόγον ἀληθείας, σὺ ἐκφαίνων εὐσεβῶς ἐκήρυττες, τὸ ὁμοούσιον λαμπρῶς, ἀφιστῶν τῆς πλάνης

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

μης Ἄρειον· τὴν Τριάδα πείθων δὲ κηρύττειν μέλποντα, τοῖς τῶν Πατέρων ὀρθοῖς ἑπόμενον λογίοις.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Η' Θεία μυροθήκη, τὸ εὐῶδες μῦρον ἔνδον φέρουσα, ἐν τῷ σπηλαίῳ Βηθλεὲμ, ἐκκενῶσαι τοῦτο ἔρχεται, εὐωδίας μυστικῆς πληροῦν τοὺς μέλποντας· ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Καταβασία.

„ ΟἹ Παῖδες εὐσεβείᾳ συντραφέντες, δυσσεβοῦς προ-
„ στάγματος καταφρονήσαντες, πυρὸς ἀπειλὴν οὐκ
„ ἐπτοήθησαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ τῆς φλογὸς ἑστῶτες ἔψαλ-
„ λον. ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ, η. Ὁ Εἱρμός. Δίς.

„ ΙΝδάλματος χρυσοῦ, καταπτύσαντες τρισόλβιοι
„ Νεανίαι, τὴν ἀπαράλλακτον καὶ ζῶσαν Θεοῦ Εἰ-
„ κόνα, τεθεαμένοι μέσον τοῦ πυρὸς ἀνέμελπον· ἡ οὐ-
„ σιωθεῖσα ὑμνείτω τὸν Κύριον πᾶσα Κτίσις, καὶ ὑπε-
„ ρυψοῦτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στ. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἰσχὺν σε κραταιὰν, καὶ ἀντίληψιν, κεκτήμεθα Θεοτόκε. καὶ τὴν κακίαν ἐκτρεπόμεθα, τῶν μισούντων τῇ σῇ δυνάμει, πίστει μελῳδοῦντες ἅπαντες· ἡ οὐσιωθεῖσα ὑμνείτω τὸν Κύριον πᾶσα Κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Στ. Εὐλογεῖτε Ἄγγελοι Κυρίου.

Ὤφθη ἐπὶ γῆς, διὰ σοῦ, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναναστράφη, ὁ ἀγαθότητι ἀσύγκριτος, καὶ δυνάμει, ᾧ μελῳδοῦντες, πάντες οἱ πιστοὶ κραυγάζομεν· ἡ οὐσιωθεῖσα ὑμνείτω τὸν Κύριον πᾶσα Κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στ. Εὐλογεῖτε ὕδατα πάντα τὰ ὑπεράνω.

Κυρίως σε Ἁγνὴν, καταγγέλλοντες δοξάζομεν Θεοτόκε. σὺ γὰρ τὸν ἕνα ἀπεκύησας, τῆς Τριάδος σε-

σαρ-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

σαρκωμένον, ᾧ σὺν τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι πάντες μελῳδοῦμεν· ὑμνείτω τὸν Κύριον πᾶσα Κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Εὐλογεῖτε Ἥλιος, καὶ Σελήνη.

Εὐθύτης ἡ σοφῶς, τὸ πᾶν διϊθύνουσα, ἠγάπησεν ἐπαξίως, σὲ τὴν πανάμωμον καὶ πανάχραντον Θεοτόκον, ἀνερμηνεύτως Παράγγελεν σοὶ σκηνώσασα. ἣν δοξολογοῦμεν, ὑμνείτω κραυγάζοντες πᾶσα Κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος Κάμινος ποτὲ πυρός.

Στίχ. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ Οὐρανοῦ.

ΚΑμινον παθῶν, ταῖς θείαις ἐπομβρίαις, τοῦ θείου Πνεύματος κατέσβεσας, καὶ δρόσον ἐπήγασας νοσημάτων Πάτερ καύσωμα, ἐξαίρουσαν τῶν πίστει σοι, πάντοτε προσιόντων, μάκαρ ΣΠΥΡΙΔΩΝ πανόλβιε.

Στίχ. Εὐλογεῖτε Υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων.

ἌΚακος ἰθὺς, καὶ πρᾶος συμπαθής τε, καὶ ἀνεξίκακος γεγένησαι, ἀγάπης φιλόξενος, Ἱεράρχης Ἱερώτατος, φρονήματι κοσμούμενος, Ὅσιε ὀρθοδόξῳ. ὅθεν σε πίστει γεραίρομεν.

Στίχ. Εὐλογεῖτε Ἱερεῖς Κυρίου, δοῦλοι Κυρίου.

ΠΑλαι σοι φωνὴν, ὡς ζῶσα ἡ θανοῦσα, διερωτῶντι Πατερ δέδωκεν. ὢ θαῦμα ἐξαίσιον. ὢ παράδοξον μυστήριον. ὢ χάριτος ἧς ἔτυχες, βίῳ κεκοσμημένος, Ἀγγελικῷ ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον. Στίχ. Εὐλογεῖτε Πνεύματα καὶ ψυχαὶ δικαίων.

ΠΑθη τῆς ἐμῆς, καρδίας Θεοτόκε, τῇ συμπαθείᾳ σου θεράπευσον, τὸν νοῦν μου εἰρήνευσον, τὴν ψυχήν μου φωταγώγησον, καὶ βαίνειν με ἐνδύνωσον, τρίβους πρὸς σωτηρίους, ὅπως ἀεὶ μεγαλύνω σε.

Ἀλ-

Ἄλλος. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Στίχ. Εὐλογεῖτε Ἀνανία, Ἀζαρία.

Τίς σου τὰς θαυματουργίας ἀριθμήσει, Ἱεράρχα ΣΠΥΡΙΔΩΝ Θεόφρον; ὑετοὺς κατήγαγες, Οὐρανίους σῇ προσευχῇ· προσφωνοῦντί σοι Σοφὲ παῖς ἀποκρίνεται. καὶ ῥοῦν ποταμῶν σὺ ἀνεχαίτισας, καὶ σὸν φίλον ἐν τάχει μάκαρ διέσωσας, Ἄνακτα ἰάσω, καὶ ξένα ἐπετέλεις.

Στίχ. Εὐλογεῖτε Ἀπόστολοι, Προφῆται, καὶ Μάρτυρες.

Ἤλεγξας Αἱρετικῶν τὰς κακονοίας, τῶν ἁπλῶν σου δογμάτων τοῖς λόγοις. πίστιν γὰρ ὀρθόδοξον, Ἱεράρχα καὶ ἀκλινῆ, Θεοφάντορ ἐκδιδάξας, ἀνεκήρυξας. διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλπομεν· εὐλογείτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Θαύματα ὑπερφυῶς τοῖς ἀθροῦσιν, ἀναβλύζει σου ἡ Θήκη. ἐπαξίως ὤφθης γάρ, σκεῦος θεῖον τῆς ἐκλογῆς, καὶ λειμὼν τῆς ἀπαθείας εὐωδέστατος. πιστοὺς καθηδύνων τοὺς τιμῶντάς σου, τὴν ἁγίαν καὶ θείαν φαιδρὰν καὶ ἔνδοξον, κοίμησιν ἀξίως, ΣΠΥΡΙΔΩΝ Θεοφόρε. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἤκουσμα καινὸν σὺ ὦ Παρθένε Κόρη, μόνη τίκτεις γὰρ ἄφραστον τόκον, τὸν Σωτῆρα Κύριον, ἀπειράνδρως τὴν σὴν νηδύν, τὴν παράλλαξαντον σφραγίσαντα ὡς οἶδεν αὐτός. διὸ γεγηθότες ἐκβοῶμέν σοι· χαῖρε πάντων τῶν εὐσεβῶν τὸ διάσωσμα· μὴ παύσῃ πρεσβεύειν ἡμᾶς ἐλεηθῆναι. Καταβασία.

„Θαύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος, ἐξεικόνισε κά-
„μινος τύπον. οὐ γὰρ οὓς ἐδέξατο, φλέγει νέους, ὡς
„οὐδὲ πῦρ, τῆς Θεότητος Παρθένου ἣν ὑπέδυ νηδύν. διὸ

„ἀνυ-

„ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλπωμεν· εὐλογείτω ἡ Κτίσις πᾶ-
„ σα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶ-
„ νας. Ὠδὴ, θ΄. Ὁ Εἱρμός. Δίς.
„ Ὅλος ὑπάρχεις ἔφεσις, ὅλος γλυκασμὸς, Λόγε
„ Θεοῦ, Παρθένου Υἱὲ, Θεὲ Θεῶν Κύριε, Ἁγίων
„ Ὑπεράγιε. διό σε ἅπαντες, σὺν τῇ Τεκούσῃ μεγαλύ-
„ νομεν. ἕ. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ.

Ὅλη ὑπάρχεις ἄμωμος, ὅλη καθαρὰ, Μήτηρ Θεοῦ Παρθένε Ἁγνή. λαοῦ πιστοῦ στήριγμα, Ἀγγέλων ὑπερέχουσα. διό σε ἅπαντες, ὡς Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Στίχ. Καὶ ἤγειρε κέρας σωτηρίας ἡμῖν.

Ῥάβδος ἰσχύος δέδοται, φύσει τῇ σαθρᾷ, Λόγος Θεοῦ ἐν μήτρᾳ σου Ἁγνὴ, καὶ ταύτην ἀνέστησε πρὸς ᾅδην ὀλισθήσασαν. διό σε ἅπαντες, ὡς Θεοτόκον μεγαλύνομεν. ἕ. Καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν Ἁγίων.

Ἣν ἡρετίσω Δέσποτα, δέξαι συμπαθῶς, πρέσβιν Μητέρα σὴν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σοῦ τῆς χρηστότητος τὰ σύμπαντα πληθήσονται. ἵνα σε ἅπαντες, ὡς εὐεργέτην μεγαλύνωμεν. ἕ. Ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νενοηκὼς σου Πάναγνε, τὸ φωτοειδὲς, τῆς Παρθενίας καὶ καταπλαγεὶς, χαῖρέ σοι ἐβόησεν, ὁ θεῖος Ἀρχιστράτηγος. διό σε ἅπαντες, ὡς Θεοτόκον μεγαλύνομεν. Ἄλλος. Ἀνάρχου Γεννήτορος Υἱὸς Θεός.

. Ὅρκον ὃν ὤμοσε πρὸς Ἀβραὰμ τὸν Πατέρα.

Ἀνάρχου Γεννήτορος τρανῶς Υἱὸν ἐκήρυξας, ὁμοούσιον Πατρὶ καὶ συναΐδιον, μέσον Θεοφόρων Πατέρων, μεγαλυνθεὶς, καὶ τῶν ἀνομούντων, ἐμφράξας τὰ στόματα, Ἱεράρχα παμμακάριστε.

ἕ. Λατρεύειν αὐτῷ ἐν ὁσιότητι.

Πολύφωτε Ἥλιε, Πατέρων ἐγκαλλώπισμα, Ἱερέων τὸ κλέος Ἀγγέλων σύσκηνε, τοὺς τὴν φωτοφό-

ρον

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ρον σου μνήμην, χαρμονικῶς νῦν ἐπιτελοῦντας, φωτὸς καταξίωσον ἀνεσπέρου ταῖς πρεσβείαις σου.

Εἱρμ. Καὶ σὺ παιδίον Προφήτης ὑψίστου κληθήσῃ.

ΤΑ θεῖα σκηνώματα, ἡ Πόλις ἡ Οὐράνιος, ἡ τῶν ἑορταζόντων τερπνὴ ὁμήγυρις, τὴν ἡγιασμένην ψυχήν σου, καὶ ἀρεταῖς καθωραϊσμένην, παμμάκαρ ἐδέξαντο ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως.

Εἱρμ. Τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ. Θεοτ.

ΤΟ μέγα μυστήριον, τῆς ὑπὲρ νοῦν λοχείας σου, καταπλήττει Ἀγγέλους Θεοχαρίτωτε. θέλγει τῶν Ὁσίων τὸν δῆμον, τοὺς ἱεροὺς εὐφραίνει Πατέρας, ἐνθέως ὑμνοῦντας σε τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἄλλος. Μυστήριον ξένον ὁρῶ.

Στίχ. Ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἀνατολή.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐν τοῖς κινδύνοις, ῥύστην καὶ προστάτην, ΣΠΥΡΙΔΩΝΑ τὸν μέγαν.

ΧΟρεύσωμεν, πνευματικῶς ὦ φιλέορτοι, καὶ χεῖρας κροτήσωμεν, ᾄσμασιν ἀνυμνοῦντες τὸν μέγαν, καὶ θεῖον Ποιμένα, οὗ νῦν Σκῆνος πᾶσι τὸ πανίερον, πιστοῖς χορηγεῖ, ῥῶσιν ψυχῆς ὁμοῦ καὶ σώματος.

Εἱρμ. Τοῦ κατευθῦναι τοὺς πόδας ἡμῶν.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐν τοῖς κινδύνοις, ῥύστην καὶ προστάτην, ΣΠΥΡΙΔΩΝΑ τὸν μέγαν.

ΕΚήρυξας, μέσον Συνόδου Θεόσοφε, Λόγον τὸν συνάναρχον. ἅμα δὲ καὶ ληρώδη καθεῖλες, Ἀρείου τὴν δόξαν, Σοφὲ, καὶ τὴν Σύνοδον ἐκύρωσας. καὶ γὰρ ὤφθης σὺ, ὄντως τῆς Πίστεως ὑπέρμαχος.

Δόξα. Μεγάλυνον ψυχή μου, τῆς Τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαιρέτου Θεότητος τὸ κράτος.

ΘΡόνῳ Θεοῦ, παρεστηκὼς παμμακάριστε, σὺν θείοις στρατεύμασι, πάντων τῶν νοερῶν Ἀσωμάτων· μὴ

παύ-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

πάυσῃ πρεσβάειν, ἀεὶ τὸν φιλάνθρωπον καὶ Κύριον Χριστὸν τὸν Θεὸν, ὑπὲρ τῶν πίστει ἀνυμνούντων σε.

Καὶ νῦν. Στ. Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Ὑ'Μνοῦμέν σε, εὐλογημένη Παναύμνητε· ἣν ὑμνοῦσιν Α'γγελοι πάντες, καὶ Θεοφόροι Πατέρες, καὶ πᾶσα ἡ Κτίσις, Θεὸν ὑπεράγιον ὡς τέξασαν. αὐτὸν ἐλεεῖν, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας καθικέτευε.

Καταβασία.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐν τῷ σπηλαίῳ, καὶ ἐκ τῆς Παρθένου τεχθέντα Βασιλέα.

„ Μ Υστήριον, ξένον ὁρῶ καὶ παράδοξον· Οὐρανὸν τὸ „ σπήλαιον. Θρόνον Χερουβικὸν τὴν Παρθένον· „ τὴν φάτνην χωρίον, ἐν ᾧ ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρητος, „ Χριστὸς ὁ Θεός. ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Ε'ξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Σ ΠΥΡΙΔΩΝΑ τὸν μέγιστον, καὶ Ἱεράρχην ἅπαντες, νῦν οἱ πιστοὶ συνελθόντες, ἀξίως ἀνευφημοῦμεν. πηγὴ γὰρ χαριτόβρυτος, πολλῶν θαυμάτων πέφηνεν· ἐν μέσῳ δὲ διέλαμψε, τῆς τε Συνόδου τῆς θείας, τὸν Α'ρειον καταισχύνας.

Δίς. Θεοτοκίον.

Π Ροφῆται προεκήρυξαν, Α'πόστολοι ἐδίδαξαν, τὸν σὸν Υἱὸν Θεοτόκε, τρανῶς καθομολογοῦντες, Θεὸν τῶν ὅλων πάναγνε. μεθ' ὧν σε μεγαλύνομεν, καὶ πίστει σε δοξάζομεν, οἱ διὰ σοῦ λυτρωθέντες, τῆς παλαιᾶς καταδίκης.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα προσόμοια, ἦχος α'. Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Τ Ἧς Ε'κκλησίας τὰ ἄνθη περιϊπτάμενος, ὡς μέλισσος τῆς ἄνω, καλιᾶς τῶν Α'γγέλων, ΣΠΥΡΙΔΩΝ Θεο-

Θεοφόρε, σώζεις ἀεὶ, τοὺς θερμῶς δεομένους σου. καὶ ἐκ κινδύνων λυτροῦσαι, καὶ πειρασμῶν, τὸν Θεὸν ἐξιλεούμενος.

Τῆς ἱερᾶς διπλοΐδος τὴν ὡραιότητα, ταῖς πρακτικαῖς εἰργάσω, ἀρεταῖς, λαμπροτέραν, Πάτερ Θεοφόρε. ὅθεν ἡμῖν, ἐκτελεῖς τὰ τεράστια, τῶν ἀοιδίμων θαυμάτων ἱερουργὲ, τῶν δεινῶν ἡμᾶς λυτρούμενος.

Τῶν ἀθεάτων τὰ κάλλη, περιερχόμενος, τὴν φοβερὰν ἐκείνην, κατενόησας δόξαν, θεῖε Ἱεράρχα. ὅθεν καὶ νῦν, τὰ ἀπόρρητα Ἅγιε, τῶν ὑπὲρ λόγον ἐκείνων θεωριῶν, ἐποπτεύεις ἱερώτατε.

Δόξα, ἦχος, πλ. ά.

Σαλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ἀσμάτων· χορεύσωμεν ἑόρτια, καὶ σκιρτήσωμεν ἀγαλλόμενοι, ἐπὶ τῇ σεβασμίᾳ μνήμῃ τοῦ Ἱεράρχου πιστοί. Βασιλεῖς καὶ Ἄρχοντες συντρεχέτωσαν, καὶ τὸν Θεοφόρον κοσμείτωσαν ἐν ὕμνοις, ὡς δογμάτων βλύσαντα ποταμοὺς ὑπερμεγέθεις ἀειζώους τοῦ Πνεύματος. Ποιμένες καὶ Διδάσκαλοι, τὸν τῆς σεπτῆς Τριάδος θεῖον Ἱερομύστην συνελθόντες εὐφημήσωμεν. οἱ Φιλόσοφοι τὸν Σοφόν. οἱ Ἱερεῖς τὸν Ποιμένα. οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸν προστάτην. οἱ πένητες τὸν πλουτιστήν. οἱ ἐν θλίψεσι τὸν παραμυθοῦντα. τὸν συνοδίτην οἱ ὁδοιπόροι. οἱ ἐν θαλάσσῃ τὸν κυβερνήτην. οἱ πάντες τὸν πανταχοῦ θερμῶς προφθάνοντα. ΣΠΥΡΙΔΩΝΑ τὸν Ἱεράρχην ἐγκωμιάζοντες, οὕτως εἴπωμεν. Παναγίε Διδάσκαλε, σπεῦσον ἐξελοῦ σοὺς δούλους ἐκ τῶν τοῦ βίου σκανδάλων, καὶ ῥῦσαι κολάσεως τῶν αἰωνίων ἡμᾶς.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. ὁ αὐτός.

Σαλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ἀσμάτων. προκύψασα γὰρ ἄνωθεν ἡ παντάνασσα Μητροπάρθενος, ταῖς εὐλογίαις

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

γίαις κατασρέφει τοὺς ἀντιμαχοῦντας αὐτήν. Βασιλεῖς καὶ Ἄρχοντες συντρεχέτωσαν, καὶ τὴν Βασιλίδα κροτείτωσαν ἐν ὕμνοις, Βασιλέα τέξασαν, τοὺς θανάτῳ κρατουμένους πρὶν, ἀπολῦσαι φιλανθρώπως εὐδοκήσαντα. Ποιμένες καὶ Διδάσκαλοι, τὴν τοῦ καλοῦ Ποιμένος ὑπέραγνον Μητέρα συνελθόντες εὐφημήσωμεν. τὴν λυχνίαν τὴν χρυσαυγῆ· τὴν φωτοφόρον νεφέλην· τὴν τῶν Οὐρανῶν πλατυτέραν· τὴν ἔμψυχόν τε κιβωτόν· τὸν πυρίμορφον τοῦ Δεσπότου θρόνον· τὴν μαννοδόχον χρυσέαν στάμνον· τὴν κεκλεισμένην τοῦ Λόγου πύλην· τὴν πάντων Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον, ᾄσμασι θεηγόροις ἐγκωμιάζοντες οὕτως εἴπωμεν. Παλάτιον τοῦ Λόγου, ἀξίωσον τοὺς ταπεινοὺς ἡμᾶς τῆς Οὐρανῶν Βασιλείας. οὐδὲν γὰρ ἀδύνατον τῇ μεσιτείᾳ σου.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ὠδὴ, γ΄. καὶ ϛ΄. Ὁ Ἀπόστολος, εἰς Ἱεράρχην. Πρὸς Ἑβραίους. Ἀδελφοὶ, τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν Ἀρχιερεύς. Εὐαγγέλιον, κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος, ἐγώ εἰμι ἡ θύρα. Μεγαλυνάριον.

Χαίροις Τριμυθοῦντος ἡ καλλονή. χαίροις Κερκυραίων ὁ σοφώτατος Ἰατρός. χαίροις τῆς Τριάδος ὁ θεῖος μυστολέκτης· Πατέρων μεγακλέος, ΣΠΥΡΙΔΩΝ Ὅσιε.

Εἰδὲ βούλει, ψάλλε καί τι ἐκ τῶν ἑπομένων, χάριν εὐλαβείας προστεθέντων.

Αἰνέσωμεν πάντες χαρμονικῶς, τὸν θερμὸν Προστάτην, καὶ ὑπέρμαχον κραταιὸν, τὸν σώσαντα Νῆσον,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

σον, ἁλώσεως βαρβάρων, ΣΠΥΡΙΔΩΝΑ Κερκύρας μέγιστον καύχημα.

Ἀξίως σε μέλποντες τὸν λαμπρὸν, Κερκύρας φωστῆρα, καὶ ὑπήκοον βοηθὸν, καὶ σὲ δυσωποῦντες οὐ παύσομεν ἀφθόνως, ἵνα ταῖς σαῖς πρεσβείαις ῥυσθῶμεν βλάψεων.

Τίς ἐξαριθμήσει σου τὴν πληθὺν, τῶν θαυμάτων Μάκαρ; ἐξανέστησας γὰρ νεκρούς. λοιμὸν, πεῖναν, νόσους, καὶ δυσμενεῖς καθεῖλες, καὶ ἐκ χειρῶν ἀνόμων ἡμᾶς ἐξήγαγες.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

ΤΕΛΟΣ, καὶ τῷ Θεῷ Χάρις.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΕΓΚΩΜΙΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ, ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΝ, ΣΠΥΡΙΔΩΝΑ

ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ ΕΝ ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΑΓΡΥΠΝΙΑΣ

Τῆς Ἁγίας Μνήμης αὐτοῦ, καὶ ἐν ταῖς Λιταῖς τοῦ αὐτοῦ Ἁγίου.

Μακαρίζομέν σε, Ἱεράρχα Χριστοῦ, τῆς Κερκύρας ὦ ΣΠΥΡΙΔΩΝ τὸ καύχημα, καὶ δοξάζομεν τὴν θείαν σου ταφήν.

Μακαρίζομέν σε, καθορῶντες τρανῶς, ὥσπερ ζῶντά σε τῷ θείῳ Λειψάνῳ σου, ἐξ οὗ βρύει τῶν θαυμάτων ἡ πληθύς.

Ἡ ἀκροστιχὶς κατὰ Ἀλφάβητον.

Ἄπνους οὐχ ὑπάρχεις, ὁ χερσὶ τοῦ Θεοῦ, τὴν ψυχήν σου ἀναθήσας θεσπέσιε, ἀλλὰ ζῇς χοροῖς Μακάρων καὶ σκηναῖς.

Βαίνεις παραδόξως, πρὸς τὸν ἄνω χορόν, καὶ τὰ τάγματα Ἀγγέλων προσδέχεται, σοῦ τὴν θείαν καὶ ἀμώμητον ψυχήν.

Γῆ, καὶ πόλος, ἄστρα, καὶ στοιχεῖα ὁμοῦ, ἡ σελήνη, καὶ ὁ ἥλιος σήμερον, ἄνδρες, Ἄγγελοι αἰνοῦσί σε σοφέ.

Δός μοι τῷ σῷ δούλῳ, τῶν χαρίτων τῶν σῶν, τὰς ψεκάδας ὅπως ᾄσω τὰ θαύματα, κατ' ἀξίαν ἃ ἐποίησας ἀρχῇ·

Ἔχει

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἔχει τὸ σὸν Σῶμα, ὡς κειμήλιον γῆ, τῆς Κερκύρας ἡ πολύφημος πάνσοφε, δι' οὗ σώζεται πασῶν τῶν ἀναγκῶν.

Ζῇς θεῖε ΣΠΥΡΙΔΩΝ, εἰ καὶ ἄπνους δοκεῖς. οὐδαμῶς γὰρ ἐνδεέστερον τὸ Λείψανον, εἰμὴ μόνον τοῦ λαλῆσαι ζωηρῶς.

Ἤμβλυνας Τρισμάκαρ, τῶν ἀθέων ἐχθρῶν, ἐν Συνόδῳ τὰ κομψώδη ληρήματα, τὴν Τριάδα παραστήσας προφανῶς.

Θείᾳ σου σοφίᾳ, οὐ σοφίᾳ φθαρτοῦ, τοῦ παράφρονος Ἀρείου ἀπήλεγξας, φλυαρίας καὶ κατήσχυνας αὐτόν.

Ἴθυνας τὸ βέλος, πρὸς καρδίαν ἐχθρῶν, καὶ κατέβαλες αὐτοὺς καὶ τὸ τρόπαιον, ἐν Συνόδῳ ἐπανέθηκας πιστοῖς.

Κάτω ὑποκύψας, Κεραμίδα ἐκ γῆς, ἐπανείληφας δι' ἧς τὸ Τρισήλιον, φῶς ἀνέδειξας Θεότητος μιᾶς.

Λίαν ἐν παλάμῃ, σφίγξας θεῖε φωστήρ, Κεραμίδα πῦρ καὶ ὕδωρ ἅμα καὶ γῆν, διεχώρησας, Τριάδα φανερῶν.

Μόνῃ σου δεήσει, οὐρανόθεν ἐν γῇ, ὑετὸν ΣΠΥΡΙΔΩΝ θεῖε κατήγαγες, καὶ ἐκόρεσας διψῶσαν πᾶσαν γῆν.

Νάματα διψώσῃ, σὺ κατάγεις ἐν γῇ, καὶ τὰ πλήθη τῶν ὑδάτων κωλύεις σὺ, παρρησίαν ἣν σὺ ἔχεις πρὸς Θεόν.

Ξένως ἐνηλλάξω, εἰς χρυσίον λαμπρὸν, σὺ τὸν Ὄφιν ἀλλὰ πάλιν ἐποίησας, εἶναι ὄφιν τὸν χρυσὸν ὡς καὶ πρὸ τοῦ.

Ὄμβρους τῇ αὐχμώδει, σὺ κατήγαγες γῇ, ὡς Ἠλίας ὁ Θεσβίτης θεσπέσιε, καὶ ἐθαύμασε βροτῶν πᾶσα πληθύς.

Πάσας ἀποθήκας, σὺ καθεῖλες σοφὲ, τῶν σιτοκαπήλων τότε καὶ ἔλυσας, ψυχολέτηρα, καὶ κάκιστον λιμόν.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ρ'ά́ματα ῥοώδη, ὡς Ἠλίας ποτὲ, Ἐλισσαῖος, Ἰησοῦς τε ὁ τοῦ Ναυῆ, λόγῳ ἔστησας ΣΠΥΡΙΔΩΝ ἐν τῷ σῷ.
Σῶσαι θέλων Πάτερ ἐκ λιμοῦ τὸν Λαὸν, ἀποθήκας, οὗ ὁ σῖτος, κατέῤῥαξας, καὶ ἀπέλαβον οἱ χρήζοντες αὐτοῦ.
Τάφος σου ὁ θεῖος, οὐ κατέχει νεκρὸν, ὀδωδότα, ἀλλὰ ζῶντα καὶ τέρατα, καθεκάστην ἐκτελοῦντα προφανῶς.
Ὕδραν πολλὰς κάρας, ἔχουσαν τῶν κακῶν, καὶ ἀθέων θεῖε μυστα αἱρέσεων, ἐν τῷ μέσῳ τῆς Συνόδου ἐξώλεσας.
Φρυκτωροῦσι Πάτερ, ἐν τῷ κόσμῳ τὰ σὰ, τερατώδη καὶ ξενάκουστα θαύματα, καὶ θαμβοῦσιν Ἱεράρχα πάντα νοῦν.
Χαίρουσι τὰ στίφη τῶν Ἀγγέλων σοφὲ, καὶ Ἁγίων, καὶ Μαρτύρων Δικαίων τε, συνοικοῦντά σε νῦν ἔχοντα αὐτοῖς.
Ψάλλομεν ἐν πίστει, ἀσιγήτοις φωναῖς, καὶ ταχέως τὰς αἰτήσεις λαμβάνομεν. τῶν θαυμάτων γὰρ ὑπάρχεις ἡ πηγή.
Ὤφθης ὦ ΣΠΥΡΙΔΩΝ, Ἄγγελος ἐπὶ γῆς. ὅθεν νῦν ἐν Οὐρανοῖς εὐφραινόμενος, σὺν Ἀγγέλοις, καὶ Ἁγίοις κατοικεῖς. Δόξα.

ΠΡοσκυνοῦμεν πάντες, τὴν Τριάδα πιστοὶ, τὴν Ἁγίαν τὸν Πατέρα, καὶ τὸν Υἱὸν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ πανάγιον ὁμοῦ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΜΗ'τηρ καὶ Παρθένε, προστασία πιστῶν, τὸν θεάνθρωπον Υἱόν σου ἱκέτευε, ὅπως λύσιν ἀποδῷ μοι τῶν παθῶν.

Καὶ πάλιν τὸ πρῶτον.

ΜΑκαρίζομέν σε, Ἱεράρχα Χριστοῦ, τῆς Κερκύρας ὦ ΣΠΥΡΙΔΩΝ τὸ καύχημα, καὶ δοξάζομεν τὴν θείαν σου ταφήν.

ΣΤΑ-

ΣΤΑΣΙΣ Β'. Πρὸς τὸ, Ἄξιον ἐστί.

Ἄξιον ἐστὶ, μακαρίζειν σε τὸν Ἱεράρχην, Τριμυθοῦντος θεῖον ΣΠΥΡΙΔΩΝΑ, καὶ Κερκύρας ἀντιλήπτορα θερμόν.

Ἄξιον ἐστὶ, τὸν ΣΠΥΡΙΔΩΝΑ δοξολογῆσαι, Ἄγγελον ὡς ὄντα ἐπίγειον, καὶ Οὐράνιον βροτὸν ὑπερφυῶς.

Ἡ ἀκροστιχὶς κατ' Ἀλφάβητον.

Ἅπαντες πιστοὶ, προσενέγκωμεν τῷ Ἱεράρχῃ, ὕμνους, καὶ ᾠδὰς νῦν χρεωστικῶς, τὰ παράδοξα κηρύττοντες αὐτοῦ.

Βλέποντες τὸ σὸν, ἀξιάγαστε θεῖε ΣΠΥΡΙΔΩΝ, Λείψανον ὁρῶμεν σε προφανῶς, ὥσπερ ζῶντα, καὶ λαλοῦντα μεθ' ἡμῶν.

Γεῦσιν τῆς τρυφῆς, Ἱερώτατε ἐν οὐρανίαις, νῦν χοροστασίαις πάντας ἡμᾶς, ἀπολαῦσαι σαῖς ἀξίωσον εὐχαῖς.

Δέλεαρ σοφὸν, προσενήνοχας ταῖς διδαχαῖς σου, ὅτε τοῦ Ἀρείου τὸ ἄθεον, ἐστηλίτευσας ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ.

Ἔλυσας παθῶν, Κωνσταντίου Πάτερ ἀλγηδόνας, καὶ ὑγείαν τούτῳ ἐπόρισας, παραχρῆμα ἐν αὐτῷ θαυματουργῶν.

Ζῶσαν παρεστᾶς, τὴν Εἰρήνην, καὶ αὐτὴν ἠρώτας, παρακαταθήκην ποῦ ἔθηκας; καὶ ὡς ζῶσα ἀπεκρίνατο ποῦ ἦν.

Ἤκουσεν εὐθὺς, ὁ νεκρὸς Υἱὸς ἀπὸ τοῦ ᾅδου, γυναικὸς τινὸς τοῦ σοῦ ῥήματος, καὶ ἀνέστη ὥσπερ ζῶν ἐπὶ τῆς γῆς.

Θάνατος ἐν σοὶ, οὐ κατίσχυσεν Ἀρχιεράρχα. ζῇ γὰρ ἡ ψυχή σου ἐν Οὐρανῷ, καὶ τὸ Σῶμά σου ζῶν ἐστιν ἐν τῇ γῇ.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ι᾿θυνας καλῶς, τὸ σὸν ποίμνιον Ἱερομύστα. ὅθεν τῷ Θεῷ παρασάμενος, δεῦρο ἤκουσας εὖ δοῦλε ἀγαθέ.

Καύματι ἄρχων, ὁ Διάκονος κενοδοξίᾳ, πράξας ἀφωνίᾳ κολάζεται, ἀλλὰ σὺ αὐτὸν ἴασω θαυμαστῶς.

Λύων τῶν παθῶν, ἀθεμήματα Ἱερομύστα, πάντας τὰς ἰάσεις ἀπονέμεις, ἀφθονέστατα ἐν πάσῃ γενεᾷ.

Μάρτυρας πιστοὺς, ἐν ταῖς θείαις σου Μυσταγωγίαις, ἔσχες τοὺς Ἀγγέλους ἐξ οὐρανοῦ, λειτουργοῦντάς σοι ΣΠΥΡΙΔΩΝ ἀλαβῶς.

Νέμεις τὸν καιρὸν, τοῖς συλλήσασι τὸ ποίμνιόν σου, καὶ ἀορασίᾳ τυφλώττοντας, ἠλευθέρωσας τοῦ πάθους τοῦ δεινοῦ.

Ξόανα κωφὰ, καὶ ἀναίσθητα σοφὲ εἰδώλων, κατὰ γῆς ἀδήλως κατέῤῥαξας, καὶ ἐκήρυξας Τριάδα τὴν σεπτήν.

Ὅπως τῶν παθῶν, ἀπολαύσωμεν ἐλευθερίαν, τῇ σῇ νῦν προστρέχομεν Λάρνακι, ἀξιάγαστε ΣΠΥΡΙΔΩΝ οἱ Πιστοί.

Πᾶσιν ἀμενῶς, ἐξαπόστειλον Θεῖε ΣΠΥΡΙΔΩΝ, τὰς αἰτήσεις πίστει γεραίρουσι, τὴν πανέορτόν σου μνήμην, καὶ σεπτήν.

Ῥῦσαι σαῖς ἀρχαῖς, τοὺς προστρέχοντας τῷ σῷ Τεμένει, καὶ παρὰ τοῦ θείου Λειψάνου σου, αἰτουμένους τὰ ἰάματα πιστῶς.

Σῶσον ἱεραῖς καὶ ἐλέησον σαῖς μεσιτείαις, τὸν πιστὸν λαὸν τὸν προστρέχοντα, τῷ Λειψάνῳ σου ΣΠΥΡΙΔΩΝ τῷ σεπτῷ.

Τεῖχος βοηθὸν, καταφύγιον καὶ προστασίαν, Κερκυραῖοι πάντες σὲ ἔχοντες, σοὶ προστρέχομεν ἐν θλίψεσι δεινῶν.

Ὕφαλον δεινὴν, καὶ παράνομον κακοδοξίαν, θείᾳ σου σοφίᾳ ἐδίωξας, τοῦ Ἀρείου Ἱεράρχα θαυμαστέ.

Φαιν-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Φάνηθι κἀμοὶ, ταχινὸς Θεσπέσιε Προστάτης, καὶ πυρὸς παθῶν με ἐξάρπασον, ψυχοφθόρων, καὶ δολίων τῶν χειρῶν.

Χάριτας Χριστὸς, ἀμειβόμενος τὰς ἀρετάς σου, σοὶ πολυτελεῖς ἐχαρίσατο, σὲ θανόντα γὰρ ὡς ζῶντα συντηρεῖ.

Ψέλισμα τοὐμὸν, Ἱεράρχα δέχου αἰτησίως, τοῦ ἁμαρτωλοῦ, πάντων τε πιστῶν, προστρεχόντων τῷ Τεμένει σου σοφέ.

Ὤικησας αὐλαῖς, Οὐρανῶν πανένδοξε ΣΠΥΡΙΔΩΝ, καὶ Ἱεραρχῶν θεῖος ὅμιλος, σὲ προσδέχεται χορῷ τῷ ἑαυτοῦ. Δόξα.

Σὲ Τριὰς Ἁγνὴ, καὶ Ὑπέρθεε, δοξολογοῦμεν, ῥῦσαι ταῖς πρεσβείαις ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ, τοὺς πιστῶς ὄντας εἰς σὲ πανευσεβῶς. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἄνυμνε Θεὸν, ἡ κυήσασα Παρθενομῆτορ, ὑπὲρ τῶν σῶν δούλων ἱκέτευε, σὲ τιμώντων καὶ ὃν ἔτεκες Υἱόν. Καὶ πάλιν τὸ πρῶτον.

Ἄξιον ἐστὶ, μακαρίζειν σε τὸν Ἱεράρχην, Τεμνυθέντος Θεῖον ΣΠΥΡΙΔΩΝΑ, καὶ Κερκύρας ἀντιλήπτορα θερμόν.

ΣΤΑΣΙΣ Γ'. πρὸς, τὸ, Αἱ γενεαὶ πᾶσαι.

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, μακαρίζομέν σε, τὸν Θεῖον Ἱεράρχην.

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, σὲ μακαρίζομεν, ΣΠΥΡΙΔΩΝΑ τὸν μέγαν.

Ἡ ἀκροστιχὶς κατ᾽ Ἀλφάβητον.

Ἄρειον καθεῖλες, ἐν μέσῳ τῆς Συνόδου, ταῖς διδαχαῖς Θεόπτα.

Βλέπεις τὴν Τριάδα, ἣν ἐν Κεραμίδι, ἐκήρυξας τοῖς πᾶσι.

Γῆ σε οὐ κατέχει, ἀλλὰ Πόλος Μύρα, καὶ Θεῖε Ἱεράρχα.

Δύναμις σοῦ λόγου, τὴν νεκρὰν ὡς ζῶσαν, ἔδειξε παραδόξως.

Ἔδειξεν Εἰρήνη, τὴν παρακαταθήκην, ποῦ ἦν καίπερ ἦν ἄπνους.

Ζῶσαν ἐπερωτᾷς, τεθνηκυῖαν Μάκαρ, ποῦ ἦν ἡ καταθήκη;

Ἤκουσε φωνῆς σου, ἐν ᾅδου ἡ Εἰρήνη, κἀκεῖθεν ἀπεκρίθη.

Θυμῷ ἀπηλέγξω, τὸν ἅρπαγα, ὦ Πάτερ, αἰγὸς καὶ πλεονέκτην.

Ἴχνει καὶ ἕλκει, ἡ αἲξ ἀπετμήθη, τῆς μάνδρας τοῦ ἀδίκου.

Κύματα κατέσχες, τῶν ποταμῶν Τρισμάκαρ, μόνῳ τῷ φθέγματί σου.

Λύεις ἀφωνίαν, σὺ τοῦ ἐξόχου, ΣΠΥΡΙΔΩΝ Διακόνου.

Μέλος τῶν Ἀγγέλων, ὅτε ἱερούργεις, ἠκούετο Τρισμάκαρ.

Νέμεις τὰς ἰάσεις, παντοδαπέσι νόσοις, Θαυματουργὲ ΣΠΥΡΙΔΩΝ.

Ξένως ὑπουργοῦσι, σοὶ Ἀγγέλων δῆμοι, ἐν ἕδραις Οὐρανίαις.

Ὄμβρους ἐν αὐχμώδει γῇ, κατάγεις Πάτερ, ἐξ Οὐρανοῦ σοῖς λόγοις.

Πῶς σε ἀνυμνήσω, ΣΠΥΡΙΔΩΝ κατ᾽ ἀξίαν, ὃν Ἄγγελοι ὑμνοῦσι;

Ῥήσεις σου αἱ θεῖαι, Ἀρείου τὰς ἀθέους, ἤμβλυναν φληναφίας.

Σῶμά σου κατέχει, ὡς θησαυρὸν καὶ πλοῦτον, ἡ Κερκυραίων Πόλις.

Τυ-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Τυφλῷ μὲν τῆς Ἑώας, ὠμμάτωσας τὰς κόρας, ΣΠΥΡΙΔΩΝ παραδόξως.

Ὑπὸ τῶν πολλῶν μου, ἁμαρτιῶν προστρέχω, τῇ σκέπῃ σου τῇ Θείᾳ.

Φίλος ὢν Κυρίου, ἐφύλαξας Κερκύραν, ἐπιδρομῆς βαρβάρων.

Χαίρουσοι Τρισμάκαρ, οἱ διὰ σοῦ σωθέντες, μένομεν καὶ χρέος.

Ψάλλομεν προθύμως, τὰς εὐχαριστηρίους, ᾠδάς σοι Ἱεράρχα.

Ὤ φθης θερμὸς ῥύστης, ἡμῶν ἐκ πάσης βλάβης, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων. Δόξα.

Τρισήλιε Θεέ μου, διὰ τοῦ Ἱεράρχου, δός μοι πταισμάτων λύσιν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μῆτηρ Θεοτόκε, ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ἐν μνήμῃ, μεσίτρια γενοῦ μοι.

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, μακαρίζομέν σε, τὸν Θεῖον Ἱεράρχην.

ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ εἰς ἦχον. πλ. ά.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με ΣΠΥΡΙΔΩΝΑ ὑμνῆσαι.

Τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη, καὶ χοροὶ τῶν ἀνθρώπων θαμβηθέντες βοῶσι· τοῦ θανάτου τὴν ἰσχὺν, ΣΠΥΡΙΔΩΝ καθεῖλε. καὶ γὰρ ἐν τάφῳ ἐνεργεῖ τὰ θαύματα, καὶ τῆς ἀπόντων ζῇ, ὡς ἀθάνατος.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με ΣΠΥΡΙΔΩΝΑ ὑμνῆσαι.

Τί δακρύων, ὀχετοὺς προχέετε οἱ πιστοὶ πρὸς Ἱεράρχην; Οὐρανόθεν τῶν Ἀγγέλων ὁ χορὸς, προσεφθέγξατο τοῖς Κερκυραίοις, ἴδετε αὐτὸν νῦν ἡμεῖς καὶ ἤθητε, ὥσπερ ζῶν μὲν γὰρ ὁρᾶται τῷ μνήματι.

Εὐ-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με ΣΠΥΡΙΔΩΝΑ ὑμνῆσαι.

Λίαν θερμῶς, ὁ ΣΠΥΡΙΔΩΝ ἔδραμε πρὸς τὴν Σύνοδον τὴν ἐν Νικαίᾳ, καὶ ἐπέστη ἀθαρσῶς, πρὸς Ἄρειον καὶ εἶπε, μῦθον ὁ καιρὸς, πέπαυται, ὦ ἄθεε, τὴν Τριάδα δὲ ὡς ἡμεῖς νῦν πίστευε.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με ΣΠΥΡΙΔΩΝΑ ὑμνῆσαι.

Μυροθήκη Λειψάνου, ὑπὲρ νάρδον ΣΠΥΡΙΔΩΝ, σοῦ θεοπρεπῶς εὐωδιάζει. Ἄγγελοι γὰρ πρὸς αὐτὸ ὑπουργοῦσι. τί οὖν ὡς νεκρὸν τὸν ζῶντα νομίζομεν; οὐ νεκρὸς γάρ, ἀλλὰ ζῶν ἡμῖν δείκνυται. Δόξα.

Προσκυνοῦμεν Πατέρα, καὶ τὸν ἄχρονον Λόγον, ἐξ αὐτοῦ γεννηθέντα, καὶ Παράκλητον Θεῖον ἐκ Πατρὸς προελθόντα, καὶ σὺν τοῖς Ἀγγέλοις βοήσωμεν· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ Κύριε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ζωοδότην γαστρί σου, Ἀειπάρθενε Κόρη, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου συλλαβοῦσα ἀφράστως, καὶ κυήσασα μόνη, ῥύσαντας ἡμᾶς ἴθυνον πρὸς τὴν ζωήν, μεσιτείαις ταῖς σαῖς πρὸς Θεὸν καὶ Ἄνθρωπον.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Δόξα σοι ὁ Θεός.

ΤΕΛΟΣ, καὶ τῷ Θεῷ Δόξα.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ

ΤΟΥ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ,

Ὑπὲρ τοῦ ἐν Κερκύρᾳ γεγονότος ὑπερφυοῦς Θαύματος
κατὰ τῶν Ἀγαρηνῶν τῇ ια΄. τοῦ Αὐγούστου Μηνός,
κατὰ τὸ χιλιοστὸν ἑπτακοσιοστὸν δέκατον
ἕκτον ἔτος ἀπὸ Χριστοῦ.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΤΩ ΑΝΑΓΙΝΩΣΚΟΝΤΙ.

Πολλῶν εἰς τύπον φέρειν τί σπουδασάντων, δυοῖν θάτερον, ἢ τὸν γράψαντα, ἢ τὸ γραφόμενον ἀφημελεῖσθαι ἀνάγκη. αὐτὸς δὲ διὰ τὸ ἄτερπνον τῆς ποιήσεως, καὶ τὸ τοῦ λόγου ἀσύνδετον, οὐδετέρου τούτων ἀντάξιον ἐμαυτὸν ἡγησάμην. εὐλαβείας γὰρ χάριν, καὶ οὔτινος ἐξωτέρου φρονήματος, τοῦ ποιήματος τούτου καθάψαι ἐπεμελήθην. εἰδ' οὖν δοκεῖ τῷ Ἀναγινώσκοντι προσαρμόσαι τινὰ τῷ ποιήματι ἔπαινον, τοῦτο ἐκ τῆς τοῦ περιγραφομένου θαύματος μεγαλοπρεπείας λογιζέσθω. καὶ γὰρ τῆς τοῦ Αὐγούστου εἰκόνος ἐν μικρῷ διαγραφείσης κρυστάλλῳ, ὑπὸ Ῥώμης πάσης ὁ κρύσταλλος καὶ αὐτοῦ τοῦ χρυσίου ἐλογίσθη σεμνότερος. εἰδέ τι πλημμέλημα ἐν τῷ ῥυθμῷ τῆς ποιήσεως εὑρεθείη, ἐχέτω συγγνώμην. τοῦτο δὲ μόνον προσεκτέον, τὸ μετὰ πάσης εὐλαβείας τὴν Ἀκολουθίαν ἀναγινώσκειν.

Ἔρρωσο.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΤΗ ΙΑ'. ΤΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἀνάμνησις τοῦ ἐν Κερκύρᾳ κατὰ Ἀγαρηνῶν θαύματος τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν

ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ

ΤΟΥ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ.

Ἑσπέρας ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν τὸ α'. Ἀντίφ. τό, Μακάριος ἀνήρ. εἰς δὲ τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμ. στίχ. ς'. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Προσόμ. ἦχος, δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἀγαθῶν τὸ ἀκρότατον, σὺ ΣΠΥΡΙΔΩΝ ἐπέγνωκας, ὃ καὶ κέντρον εἴληφας ἀξιάγαστε, ἀρθεὶς πυρὶ τῷ τοῦ Πνεύματος, ἐξ οὗ καὶ τῆς χάριτος, ἠξιώθης ὑπὲρ νοῦν. ἀλλ' ἐν γῇ τὸ ἀείζωον, σῶμα ἔδωκας, ἐν τῇ Πόλει Κερκύρας ὃ διώκει, ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν παντοίων συστήματα

Κερκυραίων τὸ καύχημα, σὲ Σπυρίδων γινώσκομεν, ἀσθενῶν παράκλησιν πνευματέμφορε, καὶ τῶν θαυμάτων πολύρροον, πηγὴν χαριτόβρυτον, νοσημάτων Ἰατρόν, τῶν ψυχῶν ἐπανόρθωσιν, καὶ στερέωμα· ἀσεβῶν καὶ βαρβάρων καταλύτην, τῶν τὴν Πόλιν σου φρονούντων, πολιορκεῖν ἀξιάγαστε.

Νοερῶς ἀπεδίωξας, Στόλον πάμπολυν Ἅγιε, Ἰσμαὴλ σὺν ἅπασι τοῖς στρατεύμασι, καὶ τοὺς δοκοῦντας αἰχμάλωτον, τὴν Πόλιν σου πάνσοφε, σὺν τῇ Ποί-

μνῃ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

μνη σου λαβεῖν. καὶ ἐθραύσθησαν ἄθλιοι αἰσχυνόμενοι, σὺν τοῖς ἅρμασιν, ἵπποι, ἀναβάταις, καὶ ἐρρύσω ἐκ πολέμου τοὺς σοὺς οἰκέτας πανόλβιε.

Δόξα, ἦχος, πλ. β΄.

Πῶς οὐκ ἔδει σε Ἱεράρχα ἀοίδιμε, σῶσαι ἡμᾶς ἐκ τῆς τῶν ἀλλοφύλων ἐπιδρομῆς, ῥυσάμενον ποτὲ ἐκ τῆς τοῦ λιμοῦ περιστάσεως; σὺ ὁ τυφλὸν ὀμματώσας, τυφλοὺς τοὺς βαρβάρους ἐδίωξας. σὺ ὁ νεκρὸν ἐξεγείρας, θανόντας τοὺς αἰθίοπας ἔδειξας. καὶ ὁ τὸν ὄφιν εἰς χρυσὸν μετουσιώσας, τὴν ἡμῶν καρδίαν ταραττομένην εἰς χαρὰν μετέβαλες, Σπυρίδων Πατὴρ ἡμῶν, μὴ παύσῃ φυλάττειν πάσης ἀντικειμένης προσβολῆς τὴν Πόλιν σου ἄτρωτον. Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Εἴσοδος. τὸ Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Μωσῆς τῷ Ἰησοῦ· ἐπίλεξον σεαυτῷ ἄνδρας δυνατοὺς καὶ ἐξελθὼν παράταξαι τῷ Ἀμαλὴκ αὔριον· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἕστηκα ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ βουνοῦ, καὶ ἡ ῥάβδος τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ χειρί μου. καὶ ἐποίησεν Ἰησοῦς καθάπερ εἶπεν αὐτῷ Μωϋσῆς, καὶ ἐξελθὼν παρετάξατο τὸν Ἀμαλήκ. καὶ Μωϋσῆς, καὶ Ὢρ ἀνέβησαν ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ βουνοῦ. καὶ ἐγένετο ὅταν ἐπῆρε Μωϋσῆς τὰς χεῖρας αὐτοῦ κατίσχυεν Ἰσραήλ. ὅταν δὲ καθῆκε τὰς χεῖρας, κατίσχυεν Ἀμαλήκ. αἱ δὲ χεῖρες Μωϋσῆ βαρεῖαι. καὶ λαβόντες λίθον ὑπέθηκαν ὑπ᾽ αὐτὸν, καὶ ἐκάθητο ἐπ᾽ αὐτοῦ. καὶ Ἀαρὼν καὶ Ὢρ ἐστήριζον τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐντεῦθεν εἷς, καὶ ἐντεῦθεν εἷς· καὶ ἐγένοντο αἱ χεῖρες Μωϋσέως ἐστηριγμέναι ἕως δυσμῶν ἡλίου, καὶ ἐτρέψατο Ἰησοῦς τὸν Ἀμαλὴκ, καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν φόνῳ μαχαίρας. εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωϋσῆν·

κα-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

κατάγραψον τοῦτο εἰς μνημόσυνον ἐν βιβλίῳ. καὶ δὸς εἰς τὰ ὦτα Ἰησοῦ, ὅτι ἀλοιφῇ ἐξαλείψω τὸ μνημόσυνον Ἀμαλὴκ ἐκ τῆς ὑπὸ τὸν οὐρανόν. καὶ ᾠκοδόμησε Μωϋσῆς θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ· καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Κύριός μου καταφυγή· ὅτι ἐν χειρὶ κρυφαίᾳ πολεμεῖ Κύριος ἐπὶ Ἀμαλὴκ ἀπὸ γενεῶν εἰς γενεάς.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος, ἐξ Ἱερουσαλὴμ ἐξελεύσονται οἱ καταλελειμμένοι, καὶ οἱ σωζόμενοι ἐξ ὄρους Σιών. ὁ ζῆλος Κυρίου Σαβαὼθ ποιήσει ταῦτα· διὰ τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος ἐπὶ Βασιλέα Ἀσσυρίων· οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς τὴν πόλιν ταύτην, οὐδὲ μὴ βάλῃ ἐπ᾽ αὐτὴν βέλος, οὐδὲ μὴ ἐπιβάλῃ ἐπ᾽ αὐτὴν θυρεόν, οὐδὲ μὴ κυκλώσῃ ἐπ᾽ αὐτὴν χάρακα, ἀλλὰ τῇ ὁδῷ ᾗ ἦλθεν, ὑπ᾽ αὐτῇ ἀποστραφήσεται, καὶ εἰς τὴν πόλιν ταύτην οὐ μὴ εἰσέλθῃ. τάδε λέγει Κύριος· ὑπερασπιῶ ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης τοῦ σῶσαι αὐτὴν δι᾽ ἐμέ, καὶ διὰ Δαβὶδ τὸν παῖδά μου. καὶ ἐξῆλθεν Ἄγγελος Κυρίου, καὶ ἀνεῖλεν ἐκ τῆς παρεμβολῆς τῶν Ἀσσυρίων ἑκατὸν ὀγδοήκοντα πέντε χιλιάδας, καὶ ἀναστάντες τῷ πρωῒ εὗρον πάντα τὰ σώματα νεκρά. καὶ ἀπῆλθεν ἀποστραφείς, καὶ ἀπέστρεψε Σενναχηρεὶμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων, καὶ ᾤκησεν ἐν Νινευΐ. καὶ ἐν τῷ αὐτὸν προσκυνεῖν ἐν τῷ οἴκῳ Νασαρὰχ Θεοῦ αὐτοῦ, Ἀδραμέλεχ, καὶ Σαρασὰρ οἱ Υἱοὶ αὐτοῦ ἐπάταξαν αὐτὸν μαχαίραις, αὐτοὶ δὲ διεσώθησαν εἰς Ἀρμενίαν, καὶ ἐβασίλευσεν Ἀσορδὰν ὁ Υἱὸς αὐτοῦ ἀντ᾽ αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ ὑψίστῳ. διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδη-

μα

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

μα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου, ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτοὺς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὁπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον. λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον ὁσιότητα. ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν, συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας· πορεύσονται εὔστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἁλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς· καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν Βασιλεῖς καὶ σύνετε, μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν, ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Ἰδιόμ. ἦχος, β'.

Ταῖς ἀρεταῖς διαπρέψας ΣΠΥΡΙΔΩΝ πανένδοξε, ἐν βίῳ οὐρανίων ἐφρόνεις, τῶν φθαρτῶν καὶ γηΐνων ἀμελήσας, Ἀρχιερωσύνης τὸ σέβος ἀναλαβὼν, γενναιοτάτως ὑπὲρ τοῦ σοῦ ἐνήθλησας ποιμνίου. μὴ τῆς ψυχῆς σου φεισάμενος ὑπὲρ τῶν σῶν προβάτων ἀείμνηστε.

Ὅμοιον.

Ἀρχιερέων καλλονὴ, σῶμα σὸν ζωηφόρον Κερκύρα ἐκτήσατο. καὶ αὕτη σοι χαίρει τὰς ἰάσεις λαμβάνουσα, καὶ τὰ παράδοξα τῶν θαυμάτων κηρύττουσα. ὡς ἀνδρεῖκὸς γὰρ ἀντέστης τῷ ἐχθρῷ τῆς ἀσεβείας ἀήττητε.

Ὅμοι-

Ὅμοιον.

Τὰς ἀρετὰς ἐποιήσω τρισόλβιε, βαθμοὺς πρὸς λῆξιν οὐράνιον. Χριστὸς δέ σε μάκαρ τῷ τῆς Ἀρχιερωσύνης θρόνῳ ἀνεβίβασε. Τριμυθοῦντος Ποιμένα ἀξίως δεικνύων σε. νῦν δὲ τὸ σὸν ζωοπάροχον σκῆνος, θεόσδοτον δῶρον ἡ Κερκύρα θαυμάζεται, καὶ ἐν τοῖς ὑπερφυέσι θαύμασι ἑκάστην ἀγάλλεται, ὕμνους, σοὶ τῷ λυτρωτῇ ἡμῶν παννυχίους ἐκπέμπουσα. Δόξα ἦχος δ΄.

Τίς σοι κατ᾽ ἀξίαν τοὺς αἴνους προσφέρει, ΣΠΥΡΙΔΩΝ θαυμάσιε; ἢ τίς τῶν θαυμάτων σου σεμνῶς διηγήσεται; ἔπρεψας ἐν τῷ βίῳ ἀγγελικῶς ἐκβιώσας. ἄγρυπνος μετὰ πότμον τοὺς Πιστοὺς περισκέπεις. χαίρει Νίκαια τροπαιοῦχον Αἱρετικῶν σε δοξάζουσα. χαίρει Κερκύρα ὀλετῆρα Ἰσμαηλιτῶν σε γνωρίζουσα. τίς γὰρ ἀόπλοις χερσὶν ἀπώσατο τοὺς βαρβάρους; ΣΠΥΡΙΔΩΝ ὁ τῆς Νήσου φρουρὸς, καὶ τοῦ Χριστοῦ Ἱεράρχης γνήσιος. ὧ πρεσβείᾳ δωρηθῆναι τῇ τῶν Πιστῶν πολιτείᾳ εἰρήνην καὶ ἔλεος. Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν στίχον. στιχηρὰ. Προσόμ. ἦχος α΄.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Ἐν ταῖς τοῦ Πνεύματος θείαις, λελαμπρυσμένος αὐγαῖς, σαφῶς ἀνακηρύττεις, τῶν θαυμάτων τὰ ξένα, τὴν δύναμιν τοῦ λόγου διατρανῶν, τοῖς ἔθνεσι σήμερον, τοὺς ἐν βυθῷ ἀσεβείας ἀποσοβῶν, περισκέπεις τὸ σὸν ποίμνιον.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται.

Ἐν τοῖς τοῦ Πνεύματος ὅπλοις, ὑπερμαχήσας Σοφὲ, ἀπεδιώξω Ἄγαρ, τοὺς υἱοὺς τοὺς αὐθάδεις. θεῖον δὲ στρατιώτην καὶ στερεὸν, τῆς Κερκύρας ἀδάμαντα, καὶ θεοκήρυκα ἅμα τῶν τοῦ Χριστοῦ, θαυμασίων σε δοξάζομεν.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἦχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος.

Χ Αρίτων Πάτερ ἀρρήτων, γέγονας ἔμπλεως, σὺ γὰρ τὸ θεῖον Σκεῦος, ἐπιχέει χειμάρρους, μάκαρ παραδόξως τὰ τῶν ἐχθρῶν, καταπνίγων συςήματα· τῶν δὲ πιςῶν τὰς καρδίας φωταγωγεῖ, ταῖς ἐμπνεύσεσι τῆς χάριτος. Δόξα, ἦχος, πλ. δ'.

Τ Ἠν Πνευματικὴν ὁπλισάμενος μάχαιραν ὁ μέγας τῶν Κερκυραίων ςρατηγὸς, τῶν τῆς Ἄγαρ παίδων τὸ κράτος διέλυσε, καὶ τὸν Πιςὸν λαὸν ὡς ποιμὴν ἀληθινὸς διεσώσατο. διὸ καὶ νικητὴν ἀνέδειξε τροπαιοῦχον, εἰς πᾶσαν τὴν οἰκουμένην διαδραμὼν ὁ φθόγγος τοῦ θαύματος. ὑπὸ δὲ πάντων δεχόμενος τὰ βραβεῖα, ἐν ὕμνοις καθ' ἑκάςην γεραίρεται, πρεσβεύων ἀπαύςως ὑπὲρ τῆς Ποίμνης αὐτοῦ ὁ θαυμάσιος.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Τροπάριον, ἦχος, δ'.

Ὡ Σ τῶν Ὀρθοδόξων ὑπέρμαχον, καὶ πάντων τῶν ἀπίςων ἀντίπαλον, παμμακάριςε ΣΠΥΡΙΔΩΝ ὑμνοῦμέν σε, καὶ δυσωποῦμέν σε, φυλάττειν τὴν Πόλιν σου, πάσης ὁρμῆς βαρβάρων ἀμέτοχον. Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ἐν τῷ Ὄρθρῳ. Μετὰ τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Τροπάριον τοῦ Ἁγίου καὶ τῆς Ἑορτῆς. Μετὰ δὲ τὴν α'. ςιχ. Καθ. ἦχος, α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὡ Σ φοῖνιξ ἀληθῶς, σὺ ὑπάρχεις τρισμάκαρ, τῶν χρόνων τῷ πυρὶ, μὴ βλαφθεὶς θαυμασίως. ὡς κέρδος δὲ δείξας, ἐν Κερκύρᾳ μακάριε, τοῖς σοῖς θαύμασι, ψυχὴν ἡμῶν περισκέπων· ὁ νεκρῶσαν μὲν, ἔμπνουν ζωῇ προσενέγκας, ΣΠΥΡΙΔΩΝ ἀείμνηςε.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Μετὰ τὴν β'. ςιχ. Καθ. Ὅμοιον.

Λ Ύχνον καθαρὸν, τῆς τοῦ Πνεύματος αἴγλης, Παμμάκαρ ἀληθῶς, ἀνεδείχθης καὶ πᾶσαν, τῶν

τῶν ἐχθρῶν τὴν ὠμότητα, ὁρατῶν τε κατέθραυσας ὅθεν ἅπαντας, τοὺς τῶν θαυμάτων τὴν μνήμην, ἐκτελοῦντάς σου, πάσης ἐχθρῶν ἐπηρείας, σῶζε πανθαύμαστε.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα, ἦχος, δ΄.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἑορτάσωμεν φαιδρῶς, Θεῖον Ποίμνιον καὶ σεπτόν. ἄγει γὰρ χαρὰν, τῶν ὀρθοδόξων ὁ χορὸς, ἀπαλλαχθεὶς παραδόξως ἐκ τῶν κινδύνων. ἀγάλλεται λαμπρῶς, Πόλις Κερκύρας καὶ σκιρτᾷ, κομπάζουσα σεμνῶς, τοῦ Ἱεράρχου ταῖς λιταῖς, καὶ προσιόντες χαίρουσι. καμάτων καὶ νοσημάτων, καὶ συμφορῶν, λάρνακι Θείᾳ, ἐκδυσωποῦντες, ἐκ τῶν θαυμάτων τὴν λύτρωσιν.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Οἱ Ἀναβαθμοί. τὸ α΄. Ἀντίφ. τοῦ δ΄. ἤχου. Προκείμ.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου.

Στ. Τί ἀνταποδώσομεν. τὸ Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον εἰς Ἱεράρχ. καὶ ὁ Ν΄. Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός. καὶ τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, ἦχος, πλ. α΄.

Θησαυρὸν ἀσύλητον ἔδωκας ἡμῖν ΣΠΥΡΙΔΩΝ μακάριε, καὶ δῶρον ἔνθεον σῶμα σὸν ζωηφόρον. θαύματα βρύει ἑκάστοτε, τοῖς πίστει τῷ Ναῷ σου προστρέχουσι, καὶ τὰς νόσους διώκον ψυχῶν καὶ σωμάτων, τοῖς ὀρθοδόξοις παρέχει παντοῖα δωρήματα. Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε Πατὴρ ἡμῶν, ἡμῖν τοῖς ἄμετρα πταίουσιν, ἱλασμὸν δοῦναι καὶ ἄφεσιν.

Εἶτα οἱ Κανόνες, τῆς Ἑορτῆς. Καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὠδὴ, α΄. ἦχος, β΄. Δεῦτε λαοί.

Σὲ τὴν ἡμῶν, ἀκαταμάχητον δύναμιν, καθικετεύω

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Πάνσοφε, τὴν μολυνθεῖσαν μου πονηραῖς διανοίαις, ἀπόσμιξον καρδίαν, ὅπως ὑμνήσω σε.

Πάντες πιστοὶ, σὲ βοηθὸν ἀπροσμάχητον, καὶ προστάτην κεκτήμεθα, καὶ φρουρὸν ἄμαχον, καὶ πρέσβυν, ΣΠΥΡΙΔΩΝ θερμότατον. ὅθεν σὲ ἀξίως γεραίρομεν.

Θαῦμα τὸ σὸν, ἡ Κερκύρα τεθαύμασται, Ἰσμαηλίτην βλέπουσα, ὡς ψάμμον παράλιον, κακῶς δὲ ἀπολελυμένον, τῷ ξίφει τῆς πρεσβείας σου ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Μόνη Θεὸν, πᾶσι τὸν ὄντα ἀχώρητον, σοὶ χωρητὸν γενόμενον, δι᾽ ἀγαθότητα, ἀπεκύησας Κόρη, ὃν αἴτησαι σωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ ἀνυμνοῦντάς σε. Καταβασία. Σταυρὸν χαράξας.

Ὠδὴ, γ΄. Ἐν πέτρᾳ με.

ΘΗρὸς ὁ τὴν φύσιν μεταποιήσας, πενίας τὸν αἰτοῦντα θέλων λυτρῶσαι, θηρία τὰ τῆς Ἄγαρ νῦν ἀπεκρούσω. αἰχμαλωσίας δὲ, καὶ πικροῦ θανάτου, τοὺς σὲ προσκαλουμένους διέσωσας.

Ἐν πόντῳ σὲ γινώσκομεν εὐεργέτην, τοῖς θαύμασι τοῖς σοῖς ἀφορῶντες. τὰ φῦλα δ᾽ ἀπιστήσαντα τῶν βαρβάρων, καταισχυνόμενα ἔφυγον. ἡμεῖς δέ σε Πάτερ σωτῆρα κηρύττομεν.

Πηλὸν ἀποσφίγξας τῇ δεξιᾷ σου, τοῦ πλάσαντος τὸν ἄνθρωπον ἐπενόεις, τριμόρφου ἀγλαΐας τὸ ἑνιαῖον, Σύνοδος δὲ Θεὸν τὸν Υἱὸν, καὶ οὐ κτίσμα τοῖς ὀρθοδόξοις, ἐκήρυξεν. Θεοτοκίον.

Τὰ πάθη τῶν ψυχῶν ἡμῶν καὶ σωμάτων, ἰάτρευσον Πανύμνητε καὶ βαδίζειν, τὰς τρίβους κατευόδωσον τὰς φερούσας, πρὸς τὴν ἀπόλαυσιν, καὶ τρυφὴν ἄρρευστον καὶ ἀνώλεθρον.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Καταβασία. Ῥάβδος εἰς τύπον.

Κάθ. ἦχος, γ'. Θείας πίστεως.

Ἄσυλον ἄσβεστον ἡ Ἐκκλησία, λίθον τίμιον τῶν Κερκυραίων, Πόλις παμμάκαρ ΣΠΥΡΙΔΩΝ ἐδέξατο. καὶ διαυγάσας ἡλίου λαμπρότερον, τὰ τῶν ἀπίστων ἀπημβλυωμένα ὄμματα, ἀξιάγαστε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ θεῖον ἔλεος.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ὠδὴ, δ'. Ἐλήλυθας.

Σκιρτήσατε, τῶν πιστῶν οἱ χοροὶ, καὶ βοήσατε, γῆ μὲν καὶ οὐράνιοι εὐφραινέσθωσαν. Σκῆνος γὰρ τὸ ἅγιον, τοῦ Ἱεράρχου χαρίζεται, τοῖς προστρέχουσι πίστει, φωτισμὸν καὶ ἀντίληψιν.

Ὁ Ἀβραὰμ, λειτουργὸς τῶν Ἀγγέλων λελόγισται, ἀλλὰ σὺ θαυμάσιε, τοὺς Ἀγγέλους λειτουργοὺς ἔσχες ἐν λιταῖς καὶ ὁμοσκηνοὺς. διὸ καὶ τῶν Ἀγγέλων ὁμοδίαιτος γέγονας πάνσοφε.

Οὐκ εὐδοκεῖ, ἐν τῇ δυνάμει ἵππου καὶ ἄρχοντος· θαυμαστὸς δὲ ὁ Κύριος τῶν στρατευμάτων, ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτοῦ τὸ ὄνομα. διὸ καὶ ἔσωσεν ἐν σοὶ τὴν ποίμνην σου Ἅγιε. Θεοτοκίον.

Ἐλέησον, ἐλεήμονος Λόγου λοχεύτρια, τὸν ἀνελεήμονα καὶ τοῦ ἐλέους ἀνάξιον, ἐμαυτὸν ποιήσαντα, ὡς τὰς ἐντολὰς τοῦ Δεσπότου ἁπάσας ἀμελήσαντα.

Καταβασία. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ὠδὴ, ε'. Ὁ φωτισμός.

Ὁ Μωϋσῆς, ἀνορθούμενος χεῖρας ἐπὶ τῷ ὕψει, παντοκρατὶ τὸν Ἀμαλὴκ ἀνετρόπωσεν. αὐτὸς δὲ τῷ ἰδίῳ βραχίονι, πλῆθος Ἰσμαὴλ κατηδάφισας, καὶ τὸν σὸν λαὸν ΣΠΥΡΙΔΩΝ διέσωσας.

Ὁ Ἰσραὴλ, τὴν ἐρυθρὰν ἀβρόχως διέβηκε· ποτα-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

μου δὲ ῥεύματα σὺ ἀπεξήρανας, τῇ προσευχῇ σου, ὅρους ὑπερβαίνοντα φύσεως. ὅθεν διέδραμες ἀνίκμοις τοῖς ποσὶ πολυθαύμαστε.

Θαυματουργῶν, κατήγαγες ὄμβρους εἰς ξηρασίαν, τὴν στερωθεῖσαν γῆν καρποφόρον ἀναδεικνύων· τὴν ψυχήν μου νῦν διψῶσαν ἀνάψυξον, τῇ δρόσῳ τῆς χάριτος, καὶ ἀειθαλῆ τῶν ἀρετῶν λειμῶνα ἀνάδειξον.

Θεοτοκίον.

Τῆς σῆς ἐκτὸς, βοηθείας Παρθένε καὶ συνεργείας, μάταιος ὁ πόνος, κενὸς ὁ κόπος ὁ τῶν ἀνθρώπων, ὁ ἱδρὼς καὶ ὁ μόχθος, καὶ ὁ σύμπας ἀγὼν ἀνίσχυρος. ὅθεν μοι ποθοῦντι σωθῆναι συνέργησον.

Καταβασία. Ὢ Τρισμακάριστον.

Ὠδὴ, ϛ΄. Ἐν ἀβύσσῳ.

ΕΠὶ σὲ καταφεύγομεν Πάνσοφε, τὴν ἀκαταμάχητον τῆς βοηθείας σου, ἐπικαλούμενοι δύναμιν, ἐξ ἐχθρῶν ἡμᾶς παντοίων, καὶ κινδύνων διάσωσον.

Ἐν τῷ Ναῷ σου τὸ Σκῆνός σου σέβοντες, τῶν θαυμάτων τῶν σῶν ἐμπιπλάμεθα, καὶ ἐπὶ σὲ καταφεύγοντες, τὰς ἰάσεις τῶν ψυχῶν καὶ σωμάτων λαμβάνομεν.

Τοὺς σοφοὺς ἐν Νικαίᾳ κατέπτηξας, καὶ Ἰσμαηλίτας ἐν Κερκύρᾳ κατέθραυσας, ἐν ξηρᾷ καὶ ὑγρᾷ συντριβόμενοι, καὶ τραυματίαι ἀθλίως γενόμενοι.

Θεοτοκίον.

Τὴν πολλήν μου γινώσκεις ἀσθένειαν, καὶ τὴν ῥαθυμίαν ἐπίστασαι Δέσποινα, ὡς οἶδας αὐτὴ σῶσόν με, καὶ ὡς θέλεις γεννῆς με λύτρωσαι.

Καταβασία. Νοτίου Θηρός.

Κοντάκ. ἦχος, πλ. δ΄. Τῇ ὑπερμάχῳ.

ΩΣ τῆς Κερκύρας λυτρωτῇ νῦν ὑπανοίγομεν, ὡς τροπαιούχῳ νικητῇ τὰ αἰσθητήρια, ἀνακράζοντες

οἱ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

οἱ δῦλοί σε Θεοφόρε, σοὶ τῷ ἔχοντι ἀεὶ τὸ ἀσυμπάθητον. ἐκ βαρβάρων ὦ ΣΠΥΡΙΔΩΝ περιφρύρησον, τὸς κραυγάζοντας, χαίροις Πάτερ ἀήττητε.

Ο΄ Οἶκος.

Ἄγγελον ἡ Κερκύρα ὑπεδέξατο Πάτερ, Σῶμα σὸν Ἱεράρχα τὸ Θεῖον. ἐν δὲ τῇ ὑποςάσει σαρκὸς, ἀθανατῦμενόν σε θαυμαςῶς βλέπυσα, ἐξίςαται ἐ ἵςαται βοῶσα πρὸς σὲ τοιαῦτα.

Χαίροις ἀδάμας τῆς Ἐκκλησίας.
Χαίροις τὸ σέλας τῆς ἀσεβείας.
Χαίροις Κερκύρας θεοφρύρητον τεῖχος.
Χαίροις πολεμυμένων κραταιότατον ξίφος.
Χαίροις ἀνδρείας θεότερπνον ἄγαλμα.
Χαίροις σωφροσύνης ὐρανόσδοτον ἔρεισμα.
Χαίροις ὀρθοδοξίας ἀδιάσειςος Στύλος.
Χαίροις Χριςῦ γνησιώτατος φίλος.
Χαίροις καμὼν πρακτικῆς ἐμπειρίας.
Χαίροις λαμπτὴρ ἀσεβῦς Θεωρίας.
Χαίροις τῶν θηρίων ὁρατῶν καθαιρέτης.
Χαίροις τῶν θηρίων ἀοράτων ὀλέςης.
Χαίροις Πάτερ ἀήττητε.

Μηνὶ Αὐγύςῳ ιά. Τὴν Ἀνάμνησιν ἑορτάζομεν τῦ ἐν Κερκύρᾳ ὑπερφυῦς κτ᾽ Ἀγαρηνῶν Θαύματος τῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ τῦ Θαυματυργῦ.

Ἔῤῥηξε Παῖδας ςρατιᾶς ἀλλοφύλων,
Πόλιν τ᾽ ἔσωσε Κερκύρας ὁ Προςάτης.

ΕΝ τοῖς ὑπερφυέσι τῦ ἡμετέρυ ποιμένος, ἐ Θαυματυργῦντος ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ θαύμασι, μέγα τῷ

ὅντι καὶ ἐξαίρετον τὸ κατὰ Ἀγαρηνῶν τερατούργημα ἡ Κερκύρα θαυμάζεται, καὶ λαμπρᾷ τῇ φωνῇ ἀνακηρύττει τὸ παράδοξον. ἔχει δὲ ἡ ὑπόθεσις οὕτω. Πολέμου μὲν ἤδη καὶ μάχης μεταξὺ Ἑνετῶν καὶ Ἰσμαηλιτῶν τυγχάνοντος, μετὰ τῆς Πελοποννήσου τὴν ἅλωσιν, ἔδοξε τῇ Ἀγαρηνῶν ἀτολμίᾳ καὶ τὴν Κερκύραν αἰχμάλωτον καταστῆσαι. ἰδοὺ μὲν οὖν κατὰ τὸ χιλιοστὸν ἑπτακοσιοστὸν δέκατον ἕκτον ἔτος σωτήριον ἐν Μηνὶ Ἰουνίῳ τετάρτῃ καὶ εἰκοστῇ στόλος Ἰσμαηλιτῶν, Νηῶν καὶ τριηρέων οὐκ ὀλίγους τὸν ἀριθμὸν ἐν τῷ λιμένι τῆς Πόλεως. ἐξ οὗ θάμβους ἦν τοὺς Πολίτας ἐν τῷ ἀπροσδοκήτῳ δειμῷ πεπλησμένους θεάσασθαι. στρατιᾶς δὲ πολυαρίθμου ἐπὶ τῇ Νήσῳ ἐξελθούσης, πολιορκεῖν αὐτὴν καὶ τὴν Πόλιν διὰ ξηρᾶς, καὶ θαλάσσης ἐπέγνωσαν. πολέμου δὲ βαρβαρικοῦ ἀρξαμένου ἐν πυρὶ καὶ σιδήρῳ, τήν τε Πόλιν καὶ τοὺς Πολίτας κατέθλιβον. ἀνὰ μὲν οὖν πεντήκοντα ἡμέρας σφοδρᾶς ἐπικρατούσης τῆς μάχης, ἐπὶ τὸ ἄστυ Κερκύρας τῶν βαρβάρων ἡ δύναμις ἐπανελθεῖν ἐβουλεύσατο. σφαγμοῖς τοίνυν καὶ δάκρυσιν ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ τῶν ὀρθοδόξων τὰ πλήθη τὸν Ἱεράρχην ἱκέτευον. ὅθεν τὰ τῶν Ἀγαρηνῶν στρατεύματα ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν ἐπανελθόντα ἐπὶ τὸ ἀκροτείχιον τοῦ Ἄστεος, μετ' οὐ πολὺ οὐκ ὀλίγοι ἐξ αὐτῶν κακοὶ κακῶς ἀπώλοντο, τοῦ ἡμετέρου Ἱεράρχου ταῖς πρεσβείαις ἀποσκορακισθέντες οἱ ἄθλιοι. τούτου μέντοι οὕτω διακειμένου μείζονος σκληρότητος, καὶ ἀπανθρώπου φόνου ἔπνεον τῶν βαρβάρων αἱ χεῖρες, ἀπειλὰς τῇ κακίᾳ προσάπτοντες, ἐπιδρομὴν ἑτέραν καὶ πανώλεθρον αἰχμαλωσίαν, καὶ θάνατον τῇ Πόλει ἐπαπειλοῦντες. δεήσεις δὲ καὶ προσευχαὶ ἐκ τῶν Πιστῶν οὐκ ἐξέλιπον· τὸν Θαυματουργὸν ἐπικαλουμένων τε, καὶ παννυχὶ ἐπιδεομένων. ἔνθα τέως τῶν Κερκυραίων παντελῆ ἀπώλειαν ἐκ τῶν Βαρ-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

βάρων προσκαρτερούντων, ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν ὄρθρου βαθέως ὀπτάνεται τοῖς ὑπεναντίοις ὁ μέγας Πατὴρ ἡμῶν ΣΠΥΡΙΔΩΝ μετὰ πλήθους στρατιᾶς οὐρανίου, καὶ ἀστραπόμορφον ξίφος ἐπέχων, τούτους σπουδαίως καὶ μετὰ θυμοῦ ἀπεδίωκεν. τῶν μὲν οὖν στρατιωτῶν τῆς Ἰσμαὴλ δυνάμεως τοιοῦτον παράδοξον ἑωρακότων, ἄφνω εἰς φυγὴν ἀνεστράπησαν, καὶ ἀλλήλους ὠθούμενοι, ἐξίσταντο ἀορασίᾳ τραυματίαι γενόμενοι. ἔφυγον οὖν καὶ συνετρίβησαν ἐκβλυθέντες τῷ φόβῳ ἄνευ πολέμου, ἢ πυρὸς, ἢ μαχαίρας, ἤτινος διώκοντος, τοῦ Θαυματουργοῦ δὲ μόνου ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ἀοράτῳ δυνάμει τούτους ἀνατρέψαντος, καὶ ἐκ τῆς Νήσου ἀποβαλόντος. ἐν ᾧ δὲ ἀπεδίδρασκε πεζῶντε καὶ Ἱππέων τὰ στρατεύματα, ἀπῆρε καὶ ὁ στόλος αὐτῶν κραταιᾷ τοῦ Ἱεράρχου δυνάμει, ἐλευθέρας μενούσης τῆς Κερκύρας. ἡμέρας τοίνυν διαυγαζούσης, καὶ τῶν Πολιτῶν τὴν συνήθη ἐλπιζόντων μάχην, οὐδὲν ἦν ἰδεῖν, εἰμὴ σιωπὴν, καὶ ἀσχόλειαν. περίεργοι γοῦν, καὶ μετ᾽ ἐπιπολαίου χαρᾶς ἐπὶ τὰς σκηνὰς τῶν ἀντιπάλων γενόμενοι, τὸ ὑπὲρ νοῦν θαῦμα τοῖς πᾶσι γνωρίζεται, καὶ μετὰ πάσης εὐφροσύνης σκιρτῶντες ἠγάλλοντο ἐπὶ τὸ καινὸν καὶ παράδοξον. ἔβλεπον γὰρ οὐ μόνον φυγάδας τοὺς Ἰσμαηλίτας, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐπ᾽ αὐτοῖς πάντα καταλιπόντας προσμένουσαν. οἵτινες καὶ ἐν τῷ φεύγειν ἀναφανδὸν ὡμολόγουν, ὑπὸ σεβασμίου τινὸς Μοναχοῦ, δηλαδὴ τοῦ ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ, σὺν εὐκλεεῖ οὐρανίου στρατιᾶς στόλῳ ἀναφανέντος ἐπὶ τὸν αἰθέρα, πρὸς φυγὴν ταχυτάτην ἑαυτοὺς κατεπείγεσθαι. ἔδραμον δὲ μετ᾽ αἰδοῦς καὶ εὐλαβείας, δόξαν καὶ εὐχαριστήρια ἄσματα τῷ θαυματουργήσαντι Ἱεράρχῃ ἀπονέμοντες. Ὅνπερ καὶ ἡ Γαληνοτάτη Θεοφρούρητος τῶν Ἐνετῶν Ἀριστοκρατεία Ῥύστην τῆς Νήσου, καὶ τῶν Φι-

Φιλοχρίστων ὅπλων Ὑπερασπιστὴν ἐπιγινώσκουσά τε καὶ ἀνακηρύττουσα, λιταῖς καὶ ὑμνῳδίαις εὐχαρίστως ἐδοξολόγησε. μᾶλλον δὲ πρὸς ἀθάνατον εὐλαβείας, καὶ εὐγνωμοσύνης τεκμήριον, ἀργυρᾶν Κανδήλαν πολυτελῶς, καὶ εὐδαιδάλως κατασκευάσασα, τῷ Ἱερῷ αὐτοῦ Τεμένει ἀνέθετο. ταῖς τοῦ ἡμετέρου Ποιμένος καὶ Προστάτου πρεσβείαις ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. ΑΜΗΝ.

Ὠδὴ, ζʹ. Εἰκόνος χρυσῆς.

Εἰς σὲ τῆς ἐμῆς, ἀνατίθημι ψυχῆς ὀφθαλμοὺς Πάτερ. καὶ ἀτενίσας προσδέχομαι, τὴν κραταιάν σου βοήθειαν. πρόφθασον σοφὲ Ἱεράρχα, καὶ δίδωσον τρίβους μοι, διαβιβάζουσας πρὸς λῆξιν οὐρανίον.

Νεκρὰν εἰς ζωὴν, ὡς ἐξ ὕπνου ἐνεγκὼν μετ' ἐξουσίας, καὶ ἰοβόλον μὴ πτούμενος, ἐκ βίου φέρεις εἰς θάνατον, ὄφιν Πάνσοφε παλαμναῖον. διὸ ἐν τούτῳ ἐγνώσθη σου λαμπροτέρα χρυσίου ἡ διάθεσις.

Ἄθῳος χερσὶ, καθαρὸς δὲ σὺ σοφὲ τῇ διανοίᾳ, ἀνελήλυθας εἰς ὄρος Κυρίου, καὶ ἔστης ἐν τόπῳ ἁγίῳ, ταῖς αὔλοις Ἱεραρχίαις, συναυλιζόμενος πάνσοφε, ἀθανάτῳ ἐντρυφῶν μακαριότητι. Θεοτοκίον.

Ἐῤῥύσω ἡμᾶς, κατακρίσεως δεινῆς ἀμπλακημάτων, καὶ τὴν ἀρχαίαν λύπην ἔλυσας, τῶν Πρωτοπλάστων Πανύμνητε. τὸν Δημιουργὸν τῶν ἁπάντων, ὑπὲρ φύσιν κυήσασα. διὸ ἀξίως οἱ πιστοὶ σὲ μακαρίζομεν.

Καταβασία. Ἔκνοον πρόσταγμα Τυράννου.

Ὠδὴ, ηʹ. Κάμινος ποτέ.

Νόσου τῆς ἐμῆς, ἰάτρευσον ἀνοίας, φύσει γὰρ κέκτησαι Πάνσοφε, τὸ ἀσυμπάθητον, καὶ τὴν ζωήν μου πρὸς σωτηρίαν ὁδήγησον, ἵνα κράζω σωζόμενος· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Φάσγανον φρικτὸν, κατέχων ἐπεφάνης, τοῖς ἀλλοφύ-

φύλοις ἀήττητος, στρατάρχης δυνάμεων, Οὐρανίων Παμμακάριστε, τὰς δὲ Πιστὰς διέσωσας, ψάλλοντας· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Μύστης τῦ Χριστῦ, ὑπάρχων Θεοφόρε, αἱρετικῶν μὲν ἐστράφωσας ἀφόβως τὸ ἄθεον, τῆς Τριάδος, τριαυγάζουσαν, ὀρθοδόξως ἐδίδαξας, ἑνότητα τοῖς κραυγάζουσιν· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ὕψιστον Θεὸν, σαρκὶ ἀποτεκοῦσα, ἀπὸ κοπρίας με ἀνύψωσον, παθῶν τῶν θλιβόντων με, καὶ δεινῶς ὅλον πτωχεύσαντα. ταῖς θείαις καταπλούτισον Πανάγνε ἀρεταῖς με, ὅπως ὑμνῶ σε σωζόμενος.

Καταβασία. Εὐλογεῖτε Παῖδες.

Ὠδὴ, θ'. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Ἀξίως γεραίρει σε, ἡ σὴ Ποίμνη Ἀοίδιμε, λυτρωθεῖσα θανάτου, λιμοῦ πολέμου τε, καὶ τῶν δεινῶν περιστάσεων. ὅθεν ἀνακράζει σοι τῷ αὐτῆς φύλακι, αἴνους εὐχαριστηρίους, λαμπροφανῶς ἀναπέμπουσα.

Ἀμέμπτως ἐβίωσας, πρᾶος Χρηστὸς καὶ δίκαιος, ὀρφανῶν εὐεργέτης, λιμῷ τοῖς πλέουσι, τοῖς δεομένοις ἐπίκουρος, πολεμουμένων ἀντιλήπτωρ, ΣΠΥΡΙΔΩΝ πανθαύμαστε, καὶ θλιβομένων παράκλησις.

Ἀνάρχως γεννήσαντα, Υἱὸν ὁμοῦ συναΐδιον, ἐκπορευτὸν δὲ τὸ Πνεῦμα, ἡμῖν ἐγνώρισας, τοῖς ἐν σκότει διακειμένοις, ἀγνωσίας Θεομακάριστε. διὸ ὡς πάνσοφον σὲ ΣΠΥΡΙΔΩΝ μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Χαρᾶς τὴν καρδίαν μου, Παρθενομῆτορ πλήρωσον, ἡ χαρὰν δεξαμένη ἐν τῇ νηδύϊ σου, φώτισον Ἁγνὴ, τῆς ψυχῆς μου τὴν πώρωσιν, ζόφῳ κρατουμένης πολλῶν παραπτώσεων.

Κα-

Καταβασία. Μυστικὸς εἶ Θεοτόκε.

Ἐξαποστειλ. Γυναῖκες.

ΕΝ ᾄσμασι γεραίροντες, ἐνθύμως εὐφημοῦμέν σου, Θαυμάτων Πάτερ σὴν μνήμην, ΣΠΥΡΙΔΩΝ νῦν Ἱεράρχα, Πνευματικῶς γεγηθότες. τὸ χαῖρε οὖν βοῶμέν σοι, τῶν Κερκυραίων σύλλογος, ἡμᾶς γὰρ ἔσωσας πάντας, ἐκ τῶν βαρβάρων Τρισμάκαρ.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἴνους ϛ΄. ἦχος, πλ. ά. Χαίροις ἀσκητικῶν.

ΧΑίροις ὁ Τριμυθοῦντος Ποιμὴν, ὁ τῇ καρδίᾳ καθαρὸς καὶ θερμότατος, χερσὶ δὲ ἀθῳοτάτοις, προφθάσας Θεοῦ, καὶ ἐν τόπῳ Θείῳ μάκαρ ἔστησας, τὸν ἀκηλίδωτον ἀρετῶν ἐκθησαύρισμα. Ἱεράρχα ὡραϊσμένον σεμνότητι, καὶ τὴν ἄῤῥητον ἀπολαύειν λαμπρότητα, παμμάκαρ ἠξίωσαι, ΣΠΥΡΙΔΩΝ ... βάσμιε, συνδιαιτᾶν Ἀσωμάτοις. ταῖς σαῖς εὐχαῖς οὖν Ἅγιε, Χριστὸν ἐκδυσώπει, τοῖς ὑμνοῦσί σε δοθῆναι χάριν καὶ ἔλεος.

Στύλος τῆς Ἐκκλησίας φανεὶς, τοὺς τὴν Τριάδα ἀσεβῶς ἀθετήσαντα· μισήσας τέλειον μῖσος, καὶ κατασχὼν αὐτοὺς, εὐσεβείας τρόποις ἀνεκήρυξας. καὶ ῥίψας τὸν Ἄρειον, τοῖς ἰδίοις θεσπίσμασι, καταπατήσας κοπρίαν καὶ βόρβορον, καὶ ἐξέστησας τοῖς οἰκείοις σου ... μασιν. ὅθεν καὶ ἐδογμάτισας, Τριάδα μὲν σέβεσθαι, προπαιοῦχος ἐφάνης, τῷ σῷ δεσπότῃ δὲ γνήσιος. ... οὖν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις ὁ τῆς Κερκύρας φωστὴρ, προστάτης Θεῖος, Ἰατρὸς καὶ Διδάσκαλος, ὁ λύκους ἐκ μέσου πέμψας τῶν προβάτων σοφὲ, ὡς φρουρὸς ποιμνίου ἀληθέστατος, τὴν μάνδραν τηρήσας σου, ἀνεπίβατον ἔθνεσι, το...

λα...

λοκότοις κραταιῶς ἐνστησάμενος, κακοδόξους ἀποσεισάμενος. ὄμμα γὰρ τὸ ἀκοίμητον, καὶ λύχνος καιόμενος ταύτης ΣΠΥΡΙΔΩΝ ὑπάρχεις, καταφυγὴ καὶ ἀντίληψις. μὴ παύσῃ φυλάττειν, ἐξ ἐχθρῶν ἡμᾶς παντοίων τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε. Δόξα, ἦχος, β΄.

Θαυμάσατε ἔθνη ἑτερόδοξα, ὑμεῖς Ἰσμαηλίτης λαὸς τὸ παράδοξον, οὐ πυρὸς ἰσχύς, οὐ σιδήρου σκληρότης ἡμᾶς κατέπτηξεν, ἀλλὰ τοῦ ἡμετέρου Ἱεράρχου ἡ δύναμις. Θάμβος οὖν ἐχέτω ὑμῶν τὰς καρδίας. ἡμεῖς δὲ χαρᾶς ἐνεπλήσθημεν καὶ εὐφροσύνης, εὐχαριστήρια ἀναμέλποντες τῷ ἡμετέρῳ Ποιμένι, τῷ λυτρώσαντι ἡμᾶς, καὶ ποιήσαντι ἔλεος.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Δοξολογία μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ, γ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου, Ὠδὴ, ς΄. Ἀπόστολον καὶ Εὐαγ. εἰς Ἱεράρχην. Μεγαλυνάριον τοῦ Ἁγίου.

Τῶν θαυμάτων πέλαγος γενόμενος, πάσης τρικυμίας, ἐν θαλάσσῃ τε καὶ ἐν γῇ. μέγιστε ΣΠΥΡΙΔΩΝ, διάσωζε εὐχαῖς σου, τοὺς ἐπικαλουμένους μέγα σὸν ὄνομα.

ΤΕΛΟΣ.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Καταβασία. Μυστικὸς εἶ Θεοτόκε.

Ἐξαποστειλ. Γυναῖκες.

ΕΝ ᾄσμασι γεραίροντες, ἀθύμως ἀνευφημοῦμεν σοῦ, θαυμάτων Πάτερ σὴν μνήμην, ΣΠΥΡΙΔΩΝ νῦν Ἱεράρχα, Πνευματικῶς γεγηθότες. τὸ χαῖρε οὖν βοῶμέν σοι, τῶν Κερκυραίων σύλλογος, ἡμᾶς γὰρ ἔσωσας πάντας, ἐκ τῶν βαρβάρων Τρισμάκαρ.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἴνους ϛ΄. ἦχος, πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.

ΧΑίροις ὁ Τριμυθοῦντος Ποιμὴν, ὁ τῇ καρδίᾳ καθαρὸς καὶ θερμότατος, χερσὶ δὲ ἀθῳοτάτοις, ὅρος προφθάσας Θεοῦ, καὶ ἐν τόπῳ Θείῳ μάκαρ ἔστησας, σαυτὸν ἀκηλίδωτον ἀρετῶν ἐκθησαύρισμα. Ἱεραρχίας ὡραϊσμένον σεμνότητι, καὶ τὴν ἄρρητον ἀπολαῦσαι λαμπρότητα, παμμάκαρ ἠξίωσαι, ΣΠΥΡΙΔΩΝ σεβάσμιε, συνδιαιτᾶν Ἀσωμάτοις. ταῖς σαῖς ἀρχαῖς μὲν οὖν Ἅγιε, Χριστὸν ἐκδυσώπει, τοῖς ὑμνοῦσί σε δοθῆναι χάριν καὶ ἔλεος.

Στύλος τῆς Ἐκκλησίας φανεὶς, τοὺς τὴν Τριάδα ἀσεβῶς ἀθετήσαντα· μισήσας τέλειον μῖσος, καὶ καταισχύνας αὐτοὺς, ἀσεβείας τρόποις ἀνεκήρυξας. καὶ ῥίψας τὸν Ἄρειον, τοῖς ἰδίοις θεσπίσμασι, καταπατήσας, ὡς κοπρίαν καὶ βόρβορον, καὶ στερέωσας τοῖς οἰκείοις σου θαύμασιν. ὅθεν καὶ ἐδογμάτισας, Τριάδα μὲν σέβεσθαι, καὶ προπαιοῦχος ἐφάνης, τῷ σῷ δεσπότῃ δὲ γνήσιος. αὐτὸν οὖν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ Θεῖον ἔλεος.

Χαίροις ὁ τῆς Κερκύρας φωστὴρ, προστάτης Θεῖος, Ἰατρὸς καὶ Διδάσκαλος, ὁ λύκους ἐκ μέσου πέμψας, τῶν σῶν προβάτων σοφὲ, ὡς φρουρὸς ποιμνίου ἀληθέστατος. τὴν μάνδραν τηρήσας σου, ἀνεπίβατον ἔθνεσι, τοῖς ἀλλοκο-

λοκότοις κραταιῶς ἐνστησάμενος, κακοδοξοῦντας ἀποσεισάμενος. ὄμμα γὰρ τὸ ἀκοίμητον, καὶ λύχνος καιόμενος ταύτης ΣΠΥΡΙΔΩΝ ὑπάρχεις, καταφυγὴ καὶ ἀντίληψις. μὴ παύσῃ φυλάττειν, ἐξ ἐχθρῶν ἡμᾶς παντοίων τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε. Δόξα, ἦχος, β΄.

Θαυμάσατε ἔθνη ἑτερόδοξα, ὑμεῖς Ἰσμαηλίτης λαὸς τὸ παράδοξον, οὐ πυρὸς ἰσχὺς, οὐ σιδήρου σκληρότης ἡμᾶς κατέπτηξεν, ἀλλὰ τοῦ ἡμετέρου Ἱεράρχου ἡ δύναμις. Θάμβος οὖν ἐχέτω ὑμῶν τὰς καρδίας. ἡμεῖς δὲ χαρᾶς ἐνεπλήσθημεν καὶ εὐφροσύνης, εὐχαριστήρια ἀναμέλποντες τῷ ἡμετέρῳ Ποιμένι, τῷ λυτρωσάντι ἡμᾶς, καὶ ποιήσαντι ἔλεος.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Δοξολογία μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ, γ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου, Ὠδὴ, ϛ΄. Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγ. εἰς Ἱεράρχην. Μεγαλυνάριον τοῦ Ἁγίου.

Τῶν θαυμάτων πέλαγος γεγονὼς, πάσης τρικυμίας, ἐν θαλάσσῃ τε καὶ ἐν γῇ. μέγιστε ΣΠΥΡΙΔΩΝ, διάσωζε εὐχαῖς σου, τοὺς ἐπικαλουμένους μέγα σὸν ὄνομα.

ΤΕΛΟΣ.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ